

סדר קינות

לְשַׁעְנָה בְּאֵב

נוסח אשכנז (ספרד)

זכור יי מָה הָיָה לָנוּ אוֹי. הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת הַרְפָּתָנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

נַחֲלָתָנוּ נְהַפְכָה לְזָרִים אוֹי. בְּתִינּוּ לְנִכְרִים. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

יְתוּמִים הָיִינוּ וְאִין אָב אוֹי. אֲמוֹתֵינוּ מְקוֹנְנוֹת בְּחֹדֶשׁ אָב. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתִּינּוּ אוֹי. כִּי נִסּוּף הַמַּיִם בְּזִינּוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

עַל צְנֹאֲרָנוּ נִרְדְּפָנוּ אוֹי. כִּי שְׁנֹאת חֲנָם רְדָפָנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

מְצָרִים נָתַנּוּ יָד אוֹי. וְאֲשׁוּר צְדוּנּוּ כְּצִיד. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

אֲבֹתֵינוּ חֲטָאוּ וְאִינָם אוֹי. וְאֲנִינּוּ סוֹכְלִים אֶת עֲוֹנָם. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ אוֹי. כִּי שְׁלוּחַ עֲבָדִים בְּטַלְנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

בְּנַפְשָׁנוּ נִבִּיא לְחַמְנוּ אוֹי. כִּי קִפְצָנוּ מֵעֲנִי יְדִינּוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

עוֹרָנוּ כְּתַנּוּר נִכְמְרוּ אוֹי. כִּי כְבוֹדָם בְּקִלּוֹן הִמְירוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנּוּ אוֹי. כִּי אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ טָמְאוּ וְזָנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ אוֹי. כִּי גִזְלוּת הָעֲנִי חָמְסוּ וְגָזְלוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

בַּחֲוָרִים טָחוּן נִשְׂאוּ אוֹי. כִּי בְּבֵית זוֹנָה נִמְצְאוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

זַקְנִים מְשַׁעַר שִׁבְתוּ אוֹי. כִּי מְשַׁפֵּט יְתוּם וְאֶלְמָנָה עָנְתוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

שִׁבְת מְשׁוּשׁ לְבָנוּ אוֹי. כִּי נִבְטְלוּ עוֹלֵי רַגְלֵינוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשָׁנוּ אוֹי. כִּי נִשְׁרַף בֵּית מִקְדָּשָׁנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

עַל זֶה הָיָה דָוָה לְבָנוּ אוֹי. כִּי נִטַּל כְּבוֹד בֵּית מְאֻנְנוּ. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

עַל הַר צִיּוֹן שִׁשְׁמָם אוֹי. כִּי נָתַן עָלָיו שְׁקוּץ מְשׁוּמָם. אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

אִתָּה יי לְעוֹלָם תִּשָּׁב כְּסֹאֵךָ לְדוֹר וָדוֹר:

לְמָה לְנִצַּח תִּשְׁכַּחַנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאַרְבֵּי יָמִים:

הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמוֹת:

כי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאדהשיבנו יי אליה ונשובה חדש ימינו כקדם:

ב

קינה לליל תשעה באב שחל במוצאי שבת:

איה מפי בן ובת. הגות קינים רבת. תמור שירים וקדנות. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי נגזרה גזרה. בחרתי אף וגם עברה. ואפו בנו חרה. וכערה חמתו פלבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי בתינו שנו. ובתולותינו ענו. ופנינו נשתנו. וגם השחרו כמחבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי שדונו. וגם הפילו בנו פגרים. בני ציון היקרים. היו נצורים ככבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי נפלה עטרת. וגברה כתר סוררת. וחדל הוד תפארת. צמצום שכן חבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

אוי כי נטלה מנורה. וקטרת לבנה הטאהורה. ונבזה גזית מנורה. אכלה ארץ זבת. ויהי נעם נשבת. במוצאי שבת:

ג

בליל זה יכפיון ונילילו בני. בליל זה חרב בית קדשי ונשרפו ארמוני. וכל בית ישראל יהגו ביגוני. ויכפו את השרפה אשר שרף יי:

בליל זה תללל מר ענינה נחדלת. ומבית אביה בחיים מבדלת. ויצאה מביתו ונסגר הדלת. והלכה בשביה בכל פה נאכלת. ביום שלחה באש בוערת ואוכלת. ואש עם גתלת. יצאה מאת יי. בליל זה:

בליל זה הגלגל סבב החובה. ראשון גם שני ביתי נחרבה. ועוד לא רחמה בת השוכבה. השקתה מי רוש ואת בטנה צכה. ושלחה מביתו וגם נשתה טובה. גדולה השנאה מאת אשר אהבה. וכאלמנות חיות פאשה נענכה. ותאמר ציון עזבני יי. בליל זה:

בליל זה קדתי וחשכו המאורות. לקרפן בית קדשי ובטול משמרות. בליל זה סבוני אפפוני צרות. וגם קרא מועד בדין חמש גזרות. בכי חנם בכו ונקבע לדורות. יען כי היתה סבה מאת יי. בליל זה:

בליל זה ארעו בו חמש מארעות. גזר על אבות בפלע פרעות. ודבקו בו צרות מצרות וגם רעות. יום מוכן היה בפלע פגעות. והעמיד האויב והרים קול זנעות. קום פי זה היום אשר אמר יי. בליל זה:

שמרון קול תתן:

"מִצְאוּנִי עֲוֹנִי! לְאֶרֶץ אֲחֵרֶת יִצְאוּנִי בְנֵי!"

ואֶהְלִיכָה תִזְעַק:

"נִשְׁרָפוּ אַרְמוֹנֵי! וְתֹאמַר צִיּוֹן: "עֲזֹבֵנִי יְיָ!"
 "לֹא לֹה, אֶהְלִיכָה, חֲשׁוּב עֲנִיָּה כְּעֲנִי. הַתְּמַשִּׁילִי חֲלִינִי לְשִׁבְרֵי וְלִחְלִי?!"
 אֲנִי אֶהְלֶה סוּרָה בְּגִדְתִי בְּקִשְׁי, וְקָם עָלַי כְּחֹשֵׁי וְעִנָּה בִּי מְרִי,
 וְלִמְקַצֵּת הַיָּמִים שֶׁלִּמְתִי נִשְׁי, וְתִגְלַת פְּלֶאֶסֶר אֲכַל אֶת פְּרִי,
 חֲמֻדְתִּי פֶשֶׁט וְהִצִּיל אֶת עֲדֵי, וְלִחְלַח וְחִבּוֹר נִשָּׂא אֶת שְׁבִי.
 לְמִי, אֶהְלִיכָה, וְאֵל תִּבְכֵּי כְּבִכְיִ! שְׁנַמִּיךְ אֲרָכּוּ, וְלֹא אֲרָכּוּ שְׁנִי "וְאֶהְלִיכָה:

מְשִׁיבָה אֶהְלִיכָה:

"אֲנִי כֹן נִעְקַשְׁתִּי, וּבְאֵלוֹף נְעוּרֵי כְּאֶהְלֶה בְּגִדְתִי.
 לְמִי, אֶהְלֶה, כִּי יְגוּנִי זְכָרְתִּי! נִדְדַתְּ אֶתְּ אֶחָת, וְרַבּוֹת נִדְדַתִּי.
 הִנֵּה, בִּיד הַכְּשָׁדִים פְּעֻמִּים נִלְפַדְתִּי, וְשִׁבְיָה עֲנִיָּה לְכַבֵּל יְרֻדְתִּי,
 וְנִשְׁרַף הַהִיכָל אֲשֶׁר בּוֹ נִכְבַּדְתִּי, וְלִשְׁבָעִים שָׁנָה כְּכַבֵּל נִפְקַדְתִּי,
 וְשִׁבְתִּי לְצִיּוֹן עוֹד וְהִיכָל יִסְדַּדְתִּי, גַּם זֹאת הַפַּעַם מְעַט לֹא עָמַדְתִּי,
 עַד לְקַחְנִי אֲדוּם וְכַמְעַט אֲבַדְתִּי, וְעַל כָּל הָאֲרָצוֹת נִפְצוּ הַמּוֹנֵי! וְאֶהְלִיכָה:

הַחוֹמַל עַל דָּל,

חֲמַל עַל דְּלוּתְכֶם, וְרֹאֵה שׁוֹמְמוֹתְכֶם וְאֲרָךְ גְּלוּתְכֶם!
 אֵל תִּקְצֹף עַד מְאֹד, וְרֹאֵה שְׁפִלוּתְכֶם,
 וְאֵל לְעַד תִּזְכֹּר עֲוֹנְכֶם וְסִכְלוּתְכֶם!
 רַפָּא נָא אֶת שְׁבָרְכֶם, וְנַחֵם אֲבִלוּתְכֶם,
 כִּי אַתָּה שְׁבָרְכֶם וְאַתָּה אֲיָלוּתְכֶם!
 חֲדָשׁ יְמֵינוּ כִּימֵי קְדְמוֹנֵי, כְּנֶאֱמָר: "בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְיָ!"

עַד אָנָּה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסֶּפֶד בִּירוּשָׁלַיִם. תִּרְחַם צִיּוֹן וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם:

אֲזוּ בְּחֻטְאֵינוּ חָרַב מִקְדָּשׁ וּבְעוֹנוֹתֵינוּ נִשְׁרַף הַיְכָל. בְּאֶרֶץ חֲבָרָה לָהּ קִשְׁרָה מְסֻפֶּד. וְצָבָא הַשָּׁמַיִם נִשְׂאוּ קִינָה: עַד אַנְה:

גם בכו במרר שבטי יעקב. ואף מזלות יזלו דמעה. דגלי ישראל חפו ראשם. וכימה וכסיל קדרו פניהם. עד אנה:
העתירו אבות ולא שמע אל. צעקו בנים ולא ענה אב. וקול התר נשמע במרום. ורועה נאמן לא הטא און. עד אנה:
זרע קדש לבשו שקים. וצבא השמים גם הם שק הושם פסותם. חשף השמש וירח קדר. וכוכבים ומזלות אספו נגהם. עד אנה:
טלה ראשון בכה במר נפש. על פי כבשיו לטבח הובלו. יללה השמיע שור במרומים. פי על צוארנו נרדפנו פלנו. עד אנה:
פוכב תאומים נראה חלוק. פי דם אחים נשפף פמים. לארץ בקש לפל סרטן. פי נתעלפנו מפני צמא. עד אנה:
מרום נבעת מפני אריה. פי שאגתנו לא עלתה למרום. נהרגו בתולות וגם בחורים. פי על פן בתולה קדרה פניה. עד אנה:
סבב מאננים ובקש תחנה. פי נבחר לנו מנת מחיים. עקרב לבש פחד ורעה. פי בחרב ובקעב שפטנו צורנו. עד אנה:
פלגי מים הורידו דמעה פנחל. פי אות בקשת לא נתן לנו. צפו מים על ראשנו. ובדלי מלא חפנו יבש. עד אנה:
קרננו קרבן ולא נתקבל. וגדי פסק שעיר חטאתינו. רחמניות בשלו ילדיהן. ומזל דגים העלים עינו. עד אנה:
שכחנו שבת בלבבות שובבים. שדי שפח כל צדקותינו. תקנא לציון קנאה גדולה. ותאיר לרפתי עם מאור נגהה:

תרחם ציון כאשר אמרת ותכוננה כאשר דברת. תמהר ישועה ותחיש גאלה ותשוב לירושלים ברחמים רבים: כפתוב על יד
נביאך לכן פה אמר יי שבת לירושלים ברחמים ביתי יבנה בה נאם יי צבאות וקו ינטה על ירושלים: ונאמר. עוד קרא לאמר
פה אמר יי צבאות עוד תפוצנה ערי מטוב ונחם יי עוד את ציון ובחר עוד בירושלים: ונאמר פי נחם יי ציון נחם כל חרבתיקה
וישם מדברה כעזו וערבתיקה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה:

קינות ליום תשעה באב

ו

• מחבר: רבי אלעזר הקליר.

שבת סורו מני שמעוני עוברי (נ"א עוברי). סחי ומאוס השימוני בעדרי חברי. ספותה משפן מסכות דבירי. ספות וקהלגו
גבורי. ספקו כף ומעזו אברי. כסלה כל אברי:
נפלה עודינו בצול דכויה. עיני חכמה לחזון בן ברכיה. עד פלאי גלגל חבויה. עיני מעוללת ביןגית נכויה. עשה ונחם ויקרא
לבכיה. ונם על אלה אני בוכיה:
על פני פרת נפצו חסידיה. פלגי סוף זכרה פערו יסודיה. פחד חטא שילה תכף סודיה. פצו חזירי יער איה חסידיה. פצו מעשה
עריה לגדיה. פרשה ציון בגדיה:
על הר ציון צדו שאוני מדני. צפו על ראשי זדוני. צמתו בנב לעמד זדוני. צד נצרת לעורר מדני. צעק עמי בימי בן דיני. צדיק
הוא יי:

אתה קלים הכבדת ומעדיי ערמוני. קרבת בא אלי ויחרימוני. קראתי ליושבי גבעון עוד הם זרמוני. קולי להשמיע בערב הגרימוני. קומי עבורי בהתל הערימוני. קראתי למאהבי המה רמוני: למה רוח אפינו לטבח שמרו. ראית פי כתנור עורנו פמרו. ראית פי עמל וכעס באוויקה גמרו. רבת ביד יחזקאל לנקם כמו מרו. ראה ונכחידם מגוי אמרו. ראה יי פי צר לי מעי חמרמרו: השיבנו שישי שמע לגוי צאני. שבתם רמוס חצרי להדפיאני. שפתי משוררי דביר דממו להדאיבני. שמעת זמורות אף הכין לטאטאני. שכבו ונדו חצץ להבריאני. שמעו כי נאנחה אני: פי תם חקת בכס אופניקה. תשיב להם גמול פאז חזות פניקה. תרדוף לצלמון יועצי (רע) על צפוניקה. תתן להבהב נוחצי פניניקה. תקרא לשפרם כוס כמוס בפניקה. תבא כל רעתם לפניקה: תבא אל צר אשר פלנו. למבוא חמת בחמה נהלנו. עד לחלח ורחור הגלנו. זקן ורחור ובתולה ככלנו. רם הכט נא עמך פלנו. זכור יי מה הנה לנו:

• מחבר: רבי אלעזר הקליר

איכה אצת באפך לאבד ביד אדומים אמוניקה. ולא זכרת ברית בין הבתרים אשר בררת לבחוניקה. ובכן בטינו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** גערת בגערתך לגלות ביד גאים גאוליקה. ולא זכרת דליגת דלוג דרה אשר דלגת לדגליקה. ובכן דברנו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** הגת בהגיונה להדוף ביד הוללים המוניקה. ולא זכרת ועוד נתק ונסת אשר ועדת לועודיקה. ובכן וקוננו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** ונתת בזעמך לזלזל ביד זרים זבולקה. ולא זכרת חתון חקי חורב אשר חקקת לחמוליקה. ובכן חוינו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** טרחת בטרחה לטרוף ביד טמאים טלאיקה. ולא זכרת יקר ידידות ישר אשר יחדת ליודעיקה. ובכן יללנו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** כונת בכעסה לכלות ביד כפירים פרמה. ולא זכרת לא לזנוח לעולם אשר למדת ללקוהיקה. ובכן להגנו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** מללת במאסה למחות ביד מונים מנשאיקה. ולא זכרת נשיאת נוצת נשר אשר נשאת לנשוואיקה. ובכן נהינו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** שחת בסערה לסגר ביד סעפים סהדיקה. ולא זכרת עז עדי עדיים אשר עטרת לעבדיקה. ובכן ענינו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** פצת בפחדה לפגר ביד פריצים פלאיקה. ולא זכרת צהלת צבי צדיק אשר צפנת לצבאיקה. ובכן צעקנו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** קראת בקריאתך לקנות ביד קמים קרואיקה. ולא זכרת רגש רכב רבותים אשר רצית לרעיקה. ובכן רגננו. זכור יי מה הנה לנו: **איכה** שאפת בשאפה לשלות ביד שוודים שלמיקה. ולא זכרת תקף תלתלי תאר אשר תכנת לתמימיקה. ובכן תאננו. זכור יי מה הנה לנו: תאננו לשפוך [דמעות] כמים. על מה ביום זה נשפינו פעמים. זכרי בהיותי בשלנה יושבת בירושלים. רגנתי, ועתה אאדה עד חוג שמים:

- מחבר: רבי אלעזר הקליר
- מסודר לפי אקרוסטיכון א"ת ב"ש

אָאָדָה עד חוג שְׁמַיִם. אַאָלָה אֶתִי שְׁמַיִם. אָאָר יוֹם מִחְרִיבֵי פַעַמִּים. אֶתְאוּנוּן מִי יִתֵּן רֵאשֵׁי מַיִם:
 אַבְחִין בְּבָכִי יָלַל מְדַבֵּר. אַבְחִנָּה לֵיל מְלִיל וּמְדַבֵּר מִמְדַבֵּר. אַבְכָּה אֶתִי עוֹלַת מְדַבֵּר. אַשְׂאָג מִי יִתְּנֵנִי בְּמְדַבֵּר:
 אַגְדֵּעַ וְאַנְשֵׁל פְּנוֹקָף זֵית. אַגְרָה אֶתִי כָּל בְּנֵי בֵּית. אַגְרָם שְׂיֵאמֵר בְּעַל הַבַּיִת. אַרְשָׁה מִי יִתְּנֵנִי שְׁמִיר וְשִׁית:
 אַדְוָה בְּכָל לֵב לְהַמְצִיאָהּ. אַדְעָה מְלִין בָּם לְאַמְצָהּ. אַדְאָג אֵינָה רוֹעֵה וְלֹא אֲמַצָּאָהּ. אַקְוֹנוּן מִי יִתֵּן יָדַעְתִּי אֲמַצָּאָהּ:
 אַהֲפָכָה וְאַתְהַפְּכָה כְּאוֹפֵן בְּמַלִּי. אַהֲגָה פְּנִים בְּפְנִים לְתַנּוֹת עֲמַלִּי. אַהֲהִיו חֶרֶס וְסִהַר מְלֵהֲגִיָּה לְמוֹלִי. אַצְרַח מִי יִתֵּן אֲפוּא וְיִפְתָּבוּן
 מְלִי:

אוֹרַח מְשֻׁפְּטֵי גוֹנְבֵי עָלִי. אוֹדִיעַ בְּבִצְעֵי וּמַעְלִי. אוּמְלָלוּ מְזֻלוֹת בְּקַרְעֵי מְעִילִי. אַפְעָה מִי יִתֵּן שׁוֹמֵעַ לִי:
 אַזְדָּה כְּהוֹפְרָה הָאֲבִיוֹנָה. אַזְפָּרָה כִּי הִיִּיתִי מְחַתָּנָה. אַזִּיל פְּלָגִים כְּבָרְכָה הַעֲלִיוֹנָה. אַעֲגוֹר מִי יִתֵּן לִי אֲבָר כִּיוֹנָה:
 אַה נִפְשָׁע מְקַרִּית עוֹ אֵל צַר. אַהוּ בְּלִי מַיִם בְּאֵף לְעֶצֶר. אַחַז קְמוֹת לְקֶצֶר וְעוֹלָלוֹת לְבָצֵר. אַשְׂיִחָה מִי יוֹבִילֵנִי עִיר מְצוֹר:
 אַטַּע אֲהֲלִי אֲפָדְנִי בְּצַלְמוֹת. אַטוֹסָה וְאַשְׁפָּנָה עַד חֶצֶר מְנוֹת. אַטַּפֵּל אֶת הַמְּחַכִּים לְמְנוֹת. אַנְהִיָּה מִי גָבַר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מְנוֹת:
 אַנְלוֹתִי לְעֶזְרָתִי תְּרַתִּי חֲזוֹת. אַיּוֹמְתִי בְּכָל שָׁנָה אוֹמְרַת הִיא הַשָּׁנָה הַזֹּאת. אַיִדַּע לְכָל כִּי מוֹדַעַת זֹאת. אַם לֹא כִּי יָד יְיָ עָשְׂתָה
 זֹאת:

אַפְרָף לָךְ רֵאשׁ יְיָ חִילִי. אַכְרַע לָךְ בְּרָךְ לְחַתֵּל מְחִלִּי. אַכְתִּירָךְ בְּשִׁיר מְשִׁירֵי מְחוֹלִי. אַכְנֹן מִי יִתְּנָךְ כְּאֵח לִי:
 אַל תִּשְׁכַּח צַעֲקַת אַרְיָאֵל. אַלִּיו לְאָגַר יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. אַלִּכִּי שְׁנָאָן אֲשֶׁר מְסַר אֵל. לֵאמֹר מִי יִתֵּן מְצִיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל:
 יִשְׂרָאֵל מַעַת בְּדַרְכֵי לֹא הָלְכוּ. עֲזָבוּנִי וְעֹזְבֵתִים וּפְנֵי מַהֵם נְהַפְּכוּ. רְגַנְתִּי וְהִילַלְתִּי וּמַעֵי וְלִבִּי נִשְׁפְּכוּ. אֵיכָה תִּפְאַרְתִּי מְרֵאשׁוֹתִי
 הַשְּׁלִיכוּ:

- מחבר: רבי אלעזר הקליר, מסודר לפי תשר"ק, ובראש כל בית תיבה מפסוקי [איכה ב](#)) שמסודרים לפי א"ב בהקדמת פ' ל-ע, ('ובסופו פסוק מפרשת בחוקותי).

אַיִכָּה תִּפְאַרְתִּי מְרֵאשׁוֹתִי הַשְּׁלִיכוּ. וּכְנָגַד כְּסֵא הַכְּבוֹד צָלַם הַמְּלִיכוּ. בְּחַלְלֵי תְּנַאֵי אֲשֶׁר חוֹזֵי נְמַלְכוּ. וְנָם אַם בְּחַקְתִּי תִּלְכוּ:
 לְמָה תְּרִיבוּ אֵלַי פְּלָכֶם. חֲזָקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם. מִיָּדְכֶם הִיָּתָה זֹאת לְכֶם:
 בְּלַע שׁוֹפְטֵי בְּמוֹעֲצוֹת עוֹתֶם. וּפְנִים הַסְּתִיר מֵהֶם כְּשֶׁר עוֹתֶתֶם. וַיּוֹמַר לְאַבְק מְטָרֶם לְהַבְעִיתֶם. חֲלָף וְנַתַּתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעַתְּכֶם:
 סָחִי וּמֵאוֹס שְׁמֵנִי. כִּלְהָ בְּאֵפוּ וַיִּשְׁטְמֵנִי. נַחוּמִיו מֵהֲרָה יִשְׁעֵשְׂעוּנִי:
 גִּדְעַע רוּם קַרְנֵם וְעֵלוּמָם הַקְּצִיר. וּבְאֲבַחַת חֶרֶב שְׁעַרְיָהֶם הַצִּיר. מִזֵּי רָעַב עֵשׂ בְּקֶצֶר. תְּמוֹר וְהִשִּׁיג לְכֶם דֵּישׁ אֶת בְּצִיר:
 דְּרַף קִשְׁתּוֹ וְכִלְהָ בְּחֶרֶץ. וּכְבַרְזֵל עַפְלֵ שְׁמֵי עֶרֶץ. פְּרֻצְנֵי שְׁלֵשׁ עֲשָׂרָה פְּרֻץ. פַּחַת וְנַתַּתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְץ:
 הִנֵּה צוּרְכֶם וּמַעֲזוּכֶם וּמִשְׁגָּבְכֶם. הַפֶּךְ לְאַכְזָר וְנִלְחַם בְּכֶם. הַנּוֹצְרְכֶם רַחֲמֵיכֶם, חוֹשְׁקֵיכֶם תַּעֲבֹכֶם. וְאֵינָה הַבְּטָחַת וְרַדְפָּתֶם אֶת

איביכם:

ויחמס פנת צדק מלאה. כי במשפיותה מצא כל טמאה. ומכבדיה הזילוה פדוה מטמאה. בשנוי ורדפו מכם תמשה מאה:
זנה עליון קרנית מועדיכם. והאביל שערי חל עמידת רגליכם. מי בקש זאת פץ והגלכם. וגמר אמר ופניתי אליכם:
השב שגא אום לקט פשושן. ומחלב עולליה אותה דשן. קיטור חפתה העלה פכבשן. ושאלו איה דגן תמור ואכלתם ישן
נושן:

טבעו נכסו רובדי דוכני. בגיא חמת פנקטל מכהני. הרי פמה שנים גלה יסוד מכוני. וסע מתוכי אמר ונתתי משפני:
ישבו מבכים מנאק מתיכם. בארבע מיתות הפיל מתיכם. חרב ורעב וחייה ונדבר שחתכם. כסר צלם פץ והתהלכתי בתוככם:
כלו לשוד פרגע אהליכם. ובכם נשבעו מהולליכם. לחיקכם נשפכו נפשות עולליכם. במאסכם שיח אני יי אלהיכם:
לאמותם פלכול אנא שונו. וצור למלאכיו שח מני שנו. ארץ הפרמל הבאתים ונשעשעו. ושנאו מוכיח ואם לא תשמעו:
מה אעידך, ושישיף עם גוריה בוססו. אומרים על סוס ננוס על פן נסו. נלאיתי נש א עונותיכם פהעמסו. ואיסרכם פנמתי
אם בחקתי תמאסו:

נביאיה תעו תרמית שוא חזות. ואדרש לסלח ופצתי אי לזאת. פתייתם וכנגדי השיבו עזות. ואנפתי ושחתי אף אני אעשה
זאת:

ספקו חרקו שרקו מוני. מבפנים ומבחוץ להצמית אמוני. כי בני זדים חללו צפוני. לרעה ולא לטובה נם ונתתי פני:
פצו זדים: לפני מי תסלה? עם פכד עון פקד וילאה. לא תחכו עוד אות ומופת ופלא. אנף ונסע ונם ואם עד אלה:
עשה וירם קדקד בני שאון. ודמי שפני בגיא צמאון. ובכל שנה ושנה הוסיף יגון על און. מעת כעס ונם ושברתי את גאון:
צעק הוי הוי ואשפתו הריק. מפה ומפה הביא עלי מעריק. ובלעגי מעוג שני צר החריק. וכלה פחי בנאם ותם לריק:
קומי דפקי שועי אל דמי. ותני כאוב מארץ קולך ודומי. מי רוש השקני והדמי. וחשף הלוכי בנאם ואם תלכו עמי:
ראה גורל אוית הושם לרועים לעית. ולקאת מדבר הייתי דמוית. גולה גנוית וסורה פנוית. בשמעי והשלחתי בכם את חנית:
ושכבו בעלון פתוא מקמר ואין דולה. המלאים גער ואין מרפא עולה. הרי פמה שנים הממני להתפלה. אנושים בוכוח ואם
באלה:

תקרא איד עוללת על אדמוני. לסחפו וילשפפו שכעתים כאוני. תהם צרי בצאת קול מארמוני. פנהממתי פריב והלכתי אף
אני:

אף אני לפד ביקש שפרון. ערבה שמחה והשבית חרון. לארץ אשב ואהגה בגרון. איכה ישבה חבצלת השרון:

,

איכה ישבה חבצלת השרון. ודמם רון מפי נושאי ארון. ונעו ממשמרותם פהנים בני אהרון. פנמסר הבית במסרבי מרון:

פכו תבכה מחמשת ספרים. פנהרג פהן ונביא ביום הפפורים. ועל דמו נשחטו פרחים כצפירים. ונדו כצפירים. פהני צפורים:

גלתה מארצה פלה מקשטה. בעון מעשורות ושמטה. ובארבעת שפטים השפטה. ומעדיה הפשטה. משמרת מפשטה:

דרכי היכל דממו פנפרץ פתלו. והמעיל פנקרע פתילו. הורד והתף והשפל מתלו. ונע משתילו. פהן עיתה לו:

היו אויבים מלעיבים בלוחמי לחם. פבטלו הלא פרוס לרעב לחם. והרעבו והצמאו ממים ומלחם. פבטלו שתי הלחם. מבית
לחם:

וַיֵּצֵא הַדָּר אוֹם בַּכֶּסֶף נִחְפָּת. וּתְמוּרוֹ אֶפֶר עַל רֹאשָׁה חֲפָת. וְנֵרוֹת נִכְבוּ וּמְנוֹרָה נִכְפָּת. כִּפְשָׁעוּ בְּלֶחֶם וּפֶת. וְנִלְכְּדָה יוֹדְפֹת:
וְזָכְרָה זְמַן אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הַשִּׁיבוּ. וְעַתָּה עֲנֹת אֲמֵן לֹא אָבוּ. לַעֲנֶה נְרוֹשׁ שִׁבְעוּ וְרוּוּ. וְהִקְצוּ וְהִלְעֲבוּ. כִּהְגִי עֵילְבוּ:
חֲטָא חֲטָאָה וְאִמְרָה לְאַלִּיל "זֶה אֵל". וְהִלְעִיגָה וְתַעֲתְעָה בַּחוּזֵי אֵל. עֲבוּר כֵּן הִקְנָאָה בְּמַרְגִּיזֵי אֵל. וַיֵּצֵא מִמְּעוֹן אֵל. כִּפְר עֲזִיאֵל:
ט מְאָתָה הִתְנַיְפָה תְּבֵל. וְנַעֲלָה רַב הַחוּבֵל. וְעַנּוּ אֲבִק רְגִלְיוֹ כְּאֲבֵל. וְאִין מִתְּכַרְבֵּל. כִּכְהִי אַרְבֵּל:
י דוּ פֶרֶשׁ צָר בְּבֵית זְבוּל. כִּי כְלָיָה חֲיִבְתִּי פְדוּר הַמְּבוּל. כִּסְאוֹ הַשִּׁית לַחֲבוּל וְנִבּוּל. וַיֵּצֵא בְּכַבֵּל כְּבוּל. כִּהֵן כְּבוּל:
כָּל עֲמָה קוֹנְנוּ קִינָה. כִּי הִכְעִיסוּ לְאֵל קִנְאָה. כְּגוּי נָבֵל אוֹתָם קִנְאָה. וְנִדְּדָה מִקִּנְיָה. מִשְׁמֶרֶת אֶלְקִנְיָה:
לֹא לְמָרוֹם עֵינֵי צִפְתָּ. וְכֶסֶף עַל חֶרֶשׁ חֲפָת. וּבַחֲזוּק מוּסָר הִרְפָּת. וְנִהְרַס וְנִלְפָת. כִּהֵן צִפְתָּ:
מ מְרוֹם הַשְּׁמִיעַ גִּלְאִיתִי טְעוֹן. וְהִכְנִי בְּעַנְרוֹן וּבְשִׁגְעוֹן. וּפְקַד עָלַי עוֹן נוֹב וְגִבְעוֹן. וְנַעֲזָה מִמְּעוֹן. מִשְׁמֶרֶת בֵּית ¹¹¹כִּהֵן מְעוֹן:
נ שִׁקְד עַל עוֹן וְנִכְאָב. כִּהוֹשְׁבְתִי אֲנוּנָה מְבִלִי אָב. וְדוּמְמַתִּי מִלְּצַפְצָף בְּמַנִּים וְעַגְבּ. וְנִשְׁאַה עָלַי קִינָה מִשְׁמֶרֶת יִשְׁבָּאָב:
ס לָהּ אֲבִירֵי מוֹרֵי הוֹרְיָה. וְלֹא נִזְכַּר לִי עֲקֻדַת מוֹרְיָה. וּמְרֹב מְרַד וּמְרִיָּה. הִצְגָה עָרוֹם וְעָרְיָה מִשְׁמֶרֶת מַעְרִיָּה:
עַל גְּבִי חֶרְשׁוֹ חוֹרְשִׁים וְהֶאֱרִיכוּ מַעְנִית. וְהִרְיָקוּ עָלַי חֶרֶב וְחַנִּית. וְהִרְבִּיתִי צוּמוֹת וְתַעֲנִית. וּמַצוֹרֶת תְּכַנִּית יִצְאָה וְיִנְיִית:
פּרִשָׁה וְאִין יָד שׁוֹלֵט. כִּי לֹא הֶאֱמִינָה בְּהִשְׁכֵּם וְשִׁלּוֹם. וְהִשְׁבַּתָּה בְּרִית מְלַח. וְאִין שְׁמֹן מְמֻלָּח בְּרֹאשׁ מְמֻלָּח:
צַדִּיק הוּא יְיָ כִּי פִיהוּ מֶרֶת. וְעָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בְּהַעֲרַת. וּתְמוּר עֲזִי וְזִמְרַת קִינִים עָלֶיָה נִחְרַת. וּבְקִצּוֹי אֶרֶץ נִזְרַת מִשְׁמֶרֶת נִצְרַת:
קָרָאתִי לְצוּרֵי וְקוּלֵי לֹא עָרַב. וְקוֹנְנֹתִי בִיעַר בְּעָרַב. וְכִכְבָּה גַר הַדּוּלֵק בְּמַעְרַב. וְרִיחַ לֹא עָרַב מֵאֲכֵלָה עָרַב:
רָאָה כִּי הִסְעַרְתִּי כְּאִנְיָה. בְּתַאנְיָה וְאִנְיָה. וְקִהְלִי כִצְאוֹן לְטַבַּח מְנוּיָה. וְנַעֲזָה מִחֲנוּיָה מִגְדֵל נוּנְיָה:
שְׁמַעוּ כִּי יִצְאֹתִי בְּשִׁבְיָה. וְנִשְׁרָפָה דַּת מְרוֹם שְׁבוּיָה. וְהוֹשַׁתִּי לְשִׁמָּה וְעַרְבוּבָיָה. וּמִהִסְתַּר חֲבוּיָה נָדָה בֵּית חוּבְיָה:
שְׁמַעוּ כִּי נִזְהַמְתִּי בְּצַחְנָה. וְסַתֵּם מְנֵי תַחְנָה. וְלֹא נָתַן לִי רַחֲמִים וְחַנּוּיָה. וּמִקְרִיַּת חֲנָה נַעֲזָה כִּפְר יוֹחְנָה:
תְּבֵא רַעַת שְׁמוּנֵי הַדְּמִין. וְשִׁתּוֹ שְׁעָרֵי שׁוּמְמִין. וְהַשִּׁיב אַחֲזוֹר יְמִין. וּבְעוֹן צְלַמִּין נַעֲזָה גִּנְתוֹן צְלַמִּין:
תְּבֵא תְּמָרִים וְחֶשְׁפֵי תְּזָרִים. וְכַדְשָׁא עֲצָמוֹתֵינוּ תְּפָרִים. וְרִיחַ נִיחוּחֵנוּ כְּקֶדֶם תְּרִים. וּמִשְׁלִחְנָה תְּאָרִים שׁוּלֵי חֲמַת אָרִים:

ויקונו ירמיהו על יאשיהו:

איכה אלי קונו מאליו. בן שמונה שנה החל לדרש מאלהיו. בני הם בעברם חנו עליו. ולא הזכר לו שנוי מפעליו:
 גם בכל מלכי ישראל אשר קמו לגדר. לא קם כמוהו מימות אביגדור. דבק בו חטא ליצני הדור. אשר קמו אחר הדלת לסדר:
 האוכלים זרע שיחור. כתמו הטוב פתמו משחור. ויגדל עון והשיב ימין אחר. ועוד לא שלח ידו מן החור:
 וכו אמריו פנם דת להקים. בצע אמרתו בארור אשר לא יקים. חשף תארו פנאצו רחוקים. בכצע מואסי דת וחקים:
 טובים רעים נקראו בשלחו מלאך. מה לי ולך היום לתלאך. ידי עם הארץ דמים במלאך. תענש בכצע את פלאך:
 פלה המוני לכת ארם נהרים. למען לא תעבר חרב כל שהוא באפרים. ולא שמע לחונה לשוב אחרים. פי גזרה נגזרה לסכסך
 מצרים במצרים:

מחטאת סתירת מזוזות. חזון ענתותי החלו לבזות. נעו ענמים לחומו להבזות. ולא הסב פניו וספדו על זאת:
 סורו העידו עד לא שאיה. וימאנו סור ומט יסוד נשיה. פני קרב פקרב ולא עלתה לו רטיה. ויורו המורים למלך יאשיה:
 עודנו עוצם עיניו בגניו נוחצים. חץ אחר חץ מורים ולוחצים. צדוהו ושמוהו כמטרה לחצים. ויזרקו בו שלש מאות חצים:
 קלים הטו אחריו ארון מוצא פיהו. ועד מצוי נפש מעשיו הפיהו. רוח שפתיו הפצה מפיהו. צדיק הוא יי פי מריתי פיהו:
 שישי נוף פי קנא זעם. לשלם שאונם בעון בצעם. תם פתם הטוב עם זו בפשעם. ויקונו עליו כל איכה יועם:
 תם במקרה אחד כוס מגדו לשותות. במועד שנת השמטה פנע הקהל לאתות. תלה בעשרים ושתים מהרס שותות. פי ספדו לו
 איכה בעשרים ושתים אותיות:

אותות קינות לבטה מחולי. עת פי שכחתי מחוללי. זמותי פי לעד נאהילי. רשעתי ונסעתי ונטש אהלי:

אהלי אשר תאבת עד לא בראשית עם כסא כבוד לצרפו. למה לנצח שדד בנד שודדים. ונהיית פרועה בעטיה ורעשת ורגנת.
 ועמה מה לי פה:
 אהלי אשר קוממת לאיתני ארץ בתרדת מי אפוא. למה לנצח צמת בנד צרים. ונהיית כצפור בודד על גג מר צורת. מה לידידי
 פה:

אֶהְיֶה אֲשֶׁר פָּצַתָּ לְמַעַנְנֵי לְצִיר. וְאַתָּה עֲמַד עֲמַדֵי פֶה. לָמָּה לְנַצַּח עָרְעַר בְּיַד עֲרָלִים. וְנִהְיִיתָ כְּשׁוֹנֵא וְצָר. וְאַיִה אוֹוֵי מוֹשֵׁב פֶּה:

אֶהְיֶה אֲשֶׁר נָחִית בְּעַנְנֵי הַיָּם. לְזֹאת אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פֶה וְאֲשֶׁר אֵינְנוּ פֶה. לָמָּה לְנַצַּח מֵאֵס בְּיַד מוֹרְדִים. וְנִהְיִיתָ כְּגִבּוֹר לֹא יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ. מִה לָּךְ פֶּה וּמִי לָּךְ פֶּה:

אֶהְיֶה אֲשֶׁר כּוֹנֵנֶת מוֹל מְכוֹן לְשִׁבְתָּךְ לְחֹפֶף לְחֹפֶף. לָמָּה לְנַצַּח יָעָה בְּיַד יְהִירִים. וְנִהְיִיתָ כְּטָס בְּחִלְלֵי וְאֵין עוֹד נְבִיא. וְנִמְתָּ הָאֵין פֶּה:

אֶהְיֶה אֲשֶׁר חָנִית מֵאֵז בְּתֵאֵיו מִפֶּה וּמִפֶּה. לָמָּה לְנַצַּח זָנַח בְּיַד זָרִים. וְנִהְיִיתָ כְּנִתִּיק יוֹצֵא חוּצָה. וְלֹא עֹבֵר פֶּה:

אֶהְיֶה אֲשֶׁר הִכְנַת לְהַשְׁלִיךְ בּוֹ לְפָנֶיךָ גּוֹרֵל פֶּה. לָמָּה לְנַצַּח דָּחָה בְּיַד דָּמִים. וְנִהְיִיתָ כְּגֵר בְּאֶרֶץ. וְנִמְתָּ כִּי לֹא נִסּוּב עַד בּוֹאוֹ פֶּה:

אֶהְיֶה אֲשֶׁר בְּעוֹן בְּצַעֲי חֲשָׁכוֹ כּוֹכְבֵי נִשְׁפוּ. לָמָּה לְנַצַּח אֶפֶל בְּיַד אַמּוֹת. וְנִהְיִיתָ כְּאוֹרֶחַ בְּמִלּוֹן. וְעוֹד מִי לָּךְ פֶּה:

אֲחֹר וְקָדַם מִפֶּה וּמִפֶּה. לְכָל דּוֹר וְדוֹר נִוְדַע קֶצְפוֹ וְחֹפּוֹ. עַל מָה מְכָל אוֹם שָׁת עָלֵי כְּפוֹ. זֹאת בְּעֵלִיל כִּי פִיד חֲקוֹק בְּכַפּוֹ. רְפוּאֶתִי בְּטוֹחָה כִּי רָגַע בְּאֶפּוֹ. וְעַד עֵתָה אֵיכָה יַעֲיֵב בְּאֶפּוֹ:

יג

אֵי פֶה אָמַר כּוֹרֵת לְאֵב בְּפִצָּח. בְּבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים פֶּה יִהְיֶה לְנַצַּח. וְהוּ עֵתָה בְּלַעוּ עֲצָמֵי בְּרִצָּח. לָמָּה אֱלֹהִים וְנִחַתָּ לְנַצַּח:

אֵי פֶה גָּשׁ כְּשֵׁה לְעוֹלָה לְרִצּוֹתֶךָ. גְּלִכָּה עַד פֶּה פִתּוֹ בְּעִדּוֹתֶיךָ. וְהוּ עֵתָה דָּקְרוּ כְּפִלַּח רַעֲיָתֶךָ. יַעֲשֵׂן אֶפְסָךְ בְּצִאֵן מְרַעֲיָתֶךָ:

אֵי פֶה הַבְּטַחַת עֲקָדִים וְקָדִים בְּמִשׁוּאוֹת. אִם פֶּה יֹאמֵר פֶּה יוֹחֵשׂ אוֹת. וְהוּ עֵתָה וּפְחַתָּ עִיר מְלֵאָה תְּשׁוּאוֹת. הָרִימָה כְּעֵמֶיךָ לְמִשְׁאוֹת:

אֵי פֶה זֶם וְהִרְגַּ מְצָרֵי בְּגוֹן נַעוֹל בְּקִדְשׁ. וַיִּפֶן פֶּה וְכָה חֲתַם בְּעֵדַת קִדְשׁ. וְהוּ עֵתָה חֲלַקְתָּ אֶכֶל חִדְשׁ. כָּל הִרַע אוֹיֵב בְּקִדְשׁ:

אֵי פֶה טוֹב כְּשִׁלַּח גָּאֵל עֲבָדֶיךָ. פֶּה תֹאמֵר לְשִׁלַּח עִם לְעַבְדֶּךָ. וְהוּ עֵתָה יִשְׁבוּ בּוֹגְדִים בְּבֵית וְעוֹדֶךָ. שְׂאֵגוּ צוֹרְרֶיךָ בְּקִרְבֵּי מוֹעֲדֶיךָ:

אֵי פֶה כְּרִיתוֹת חֲדָשׁוֹת בְּרִיתוֹת. בְּכֹה אָמַר כְּחֻצוֹת לִי לָהּ בְּמוֹפְתֵי אוֹתוֹת. וְהוּ עֵתָה לְהַקּוֹ בְּנַעֲלֵיהֶם לְאַתּוֹת. שְׂמוּ אוֹתוֹתֵם אוֹתוֹת:

אֵי פֶה מִשְׁמַע וּמִשְׁעָה עָלָה. פֶּה תֹאמֵר לְנֹת בֵּית מַעֲלָה. וְהוּ עֵתָה נִאֲצוּהָ בְּנֵי עוֹלָה. יִוְדַע כְּמִבִּיא לְמַעֲלָה:

אֵי פֶה שִׁיחַ שְׂשִׁים אוֹתִיוֹת הַקְּדוּמוֹת. פֶּה תְּבַרְכוּ לְשִׁשִּׁים גְּבוּרִים דּוּמוֹת. וְהוּ עֵתָה עֲתָקוּ רְדוּמוֹת. בְּסִבָּךְ עֵץ קִרְדָּמוֹת:

אֵי פֶה פֶּזַע לְקַב עִם וּבְרָךְ עִם קְדוּשָׁה. בְּשׁוּב וְכֹה תִדְבַר הוֹמֵר לְקְדוּשָׁה. וְהוּ עֵתָה צָרוּ עַל עִיר קְדוּשָׁה. שְׁלַחוּ בָּאֵשׁ מִקְדְּשָׁךְ:

אֵי פֶה קִיחַת לְוִים שְׁלֵמֶיךָ. פֶּה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם לְבֵית עוֹלָמֶךָ. וְהוּ עֵתָה רַעֲשׂוּ וְהִרְעִישׂוּ שְׁמֵיךָ. לְאַרְצֵי חִלְלוּ מִשְׁפַּן שְׁמֵךְ:

אֵי פֶה שְׁבַעַת שׁוֹפְרוֹת עָרֶץ. פֶּה תַעֲשֶׂה שְׁשֵׁת יָמִים לְהַפִּיל חוֹמָה לְאַרְצֵי. וְהוּ עֵתָה שְׁעָרִים טְבָעוּ בְּאַרְצֵי. שְׁרָפוּ כָּל מוֹעֲדֵי אֵל בְּאַרְצֵי:

אי כה תשוועות אסמי אוצר. בכה אמר אשר לחוזים נצר. והן עמה תפחו פרחי בחר. עד מתי אלהים יחרף צר:

יד

איכה את אשר כבד עשוהו. תבע מני לגבות נשיהו. אשר עד לא שחקים נמתחו. בשלי רמו והארץ היתה תהו:

בלע באות ערבית ושחרית. גאה מגיד מראשית אחרית. בנוי ותרב ובנוי באחרית. ומחובי קלקלתו החרית:

החרית אישון וחשך מנדע. וקדמונים חזוהו מגדע. אז לראשי דורות נתוצו נודע. עד לא עשוי קרנותיו גדע:

גדע גבה קומת יציר צר. זה ספר לפניו הבצר. גלמי ראו עיניו הפצר. פהעביר לפניו פל נעצר:

דרך דסוף מבית האוצר. והראהו כי המצע קצר. דנה לבו כבט ביאת בניו בנד צר. ויקונן עליו איכה באיכה בעת צר:

צור הראה לו מה שהיה. גפץ קיר נטוי וגדר הדחוינה. לדורות למד נהות נהי ונהיה. על שבר אשר היה:

היה הנוער ממזרח. בין בתרים אורו פזרח. והראהו ארבע מלכיות ברדם וצרח. כי טבע שער המזרח:

ויחמס וינצל זרה. וירא השלכת נזרה. ואימה נפלת עליו כבזרה. וצדק מדת הדין כאז ראה:

ראה ערם ועריה ונאנח. ולעקודו סוד זה פענח. עששה מכעס עינו ולא נח. מראות גזעו טוב זנח:

זנח זהר תם במחנה. כי לא האמין בנאם זה. זן עינו במקום הזה. ושר שמומו ויקונן אין זה:

חשב חשש בעולים ויורדים. ויבן כי בו יהו רודים. חניכיו על מה בדינו חרדים. ומתם תבע זבול מורדים:

מורדים זבול ומצפוניו נבעו. ומסמרות נעלימו בקרקעיתו קבעו. זיו שעריו מני מה נתבעו. והנם טמונים בארץ כי טבעו:

טבעו טורדים לידע זמן. כי לגלות קץ אב זמן. טוב משגלה לו קץ מזמן. השע והבליג וקץ פמן:

ישבו ושאלו לאב לידע. קץ הפלאות מתי יתנדע. יקוו ליום ישועה ולא נודע. עד כי בעתו יחש ויתנדע:

יתנדע רז לעם בה נסתפלו. ונקסה מהם ולא יוכלו. רעיף מקנאת ביתך נאכלו. ובגיון חיימו פלו:

פלו פסלי ציר פשלח. ונם שלח נא בנד תשלח. כי מה בצע לי להשתלח. ואחרי גלעדי ישלח:

לאמתם לבבו עוללי סוף. אי זה יום הכסוף. לבם הכין לשורר מסוף. יי ימלך בזרוע חשוף:

חשוף זרועו בנד רמה. נגלה בימין רוממה. בנים פשרו חמה זרומה. קצרה נפשם בגיא אדום לדעת על מה:

מה מצאת עולתה בי. כי בגוד בגדת בי. ממדבר המרת בי. ועד עמה לא האמנת בי:

גביאיך נטעי אביגדור. נשמתברו פּרצות לגדור. נגליתי ביום נקם לסדור. ולא קדשו פריצי הדור:

הדור יזמו דעת סוד ונדקו. השבעתי אתכם שמעו ופקו. יען פשמעם זאת נתמקמו. ועל כפיים ספקו:

ספקו ששו באי הארץ. כנפלו בידם מלכי ארץ. סברו כי ישעם ירץ. ועל ידם יתכונן משוש כל הארץ:

פצו פיהם חג ליי בשילה. דמו פי לעד יהיה שם מושלו. פעלו שקר והשילו. עד פי יבא שילה:

שילה רצה כחלה מעסה. ונמאס פאשר בו נעשה. ראו מה עברה עושה. לכל אשר חפץ עשה:

עשה עמי אות בצביון. ולעתו חש עלי קשיון. עלפתי כחרב בציון. עד אשר יופיע אלהים מציון:

ציון צעק איך נתן. לשום עלי גוי איתן. צהל ורקע על המפתן. ובחמתו חתיתו נתן:

נתן בעתותו עת הובילני רוקמי. תרתי לעד ביה לקוממי. בשתי וגם נכלמתי כל בהקימי. ובחרון אף גם לי קומי:

קומי קשיתי בהנחה. קומי ולכי כי לא זאת המנוחה. קצתי בחיי מאנחה. והגשתי ולא ערבה מנחה:

ראה רוע נפשי זנוחה. משלום ומשלנה ומנהחה. רטושה בהרי נשף אנוחה. גם שם לא נחה:

נחה ידו בם ובה נכוו. אנושים על ראשם כרכבו. יגעו על נהרות בכל כנתעכבו. וכעוללו עוללו חוצה שקכו:

שקכו שובים גנים מדקירים. מתעוללים כמו פמו בקרים. שיהם יזבו מדקרים. ומי פרת קרבימו דוקרים:

תקרא תקף טבח ומסד למבקירים. קיר ערה מקרקרים. וכל עם ולשון בם סוקרים. ועליהם מקוננים בני ציון היקרים:

היקרים קול ברמה השמיעו לבכה. למה זה ועל מה זה הקרנו פה. יסד זה אומר בכה וזה אומר בכה. רגנו להמיר לשון איכה בלשון אי פה:

טו

איכה אשפתו פתוח כקבר ולרודי באף הוסיף אבר אני הגבר: איכה אשא עון הג וחוסם פי מפלל להג אותי נהג: איכה אץ זעמו לשפוד הכיל נלאיתי ונם שפף אף בי ישב יפף: זכור אפיתי בשרב ונם כי ינטו צללי ערב והבאתי עליכם חרב:

בכו תבכה בעת כל חסרי וכעזבי ארח יסרי בלה בשרי ועורי: בלע בית לרום מזקף וכברזל סבכי נקף בנה עלי ויקף: בני בטני לאכול הקשיבני מני צר אחור השיבני במחשפים הושיבני: נתלתנו כנטשו ביד לוחם נם לא אחוס ולא ארחם בשברי לכם מטה לחם:

גלתה גהוצה לשנות עדי מחפה לגלות בהתעתדי גדר בעדי: גדע גאון נדיב ושוע והשיב ימין אחור מלהושיע גם פי אצעק ואשווע: גם גבר עלי פורכי ובנאקי סתם חרפי גדר דרכי: יתומים גרושים מאחזות ולא שב אפו בכל זאת ואמר אם בזאת:

דרכי דיין סוף להאבילי ולגלות ששף הובילי דב ארב הוא לי: דרף דוחק על במותי להשתרר שעו מני בבכי אמרר דרכי סורר:
דבם דולק וצדני ברשתו עלי ללטוש מחרשתו דרף קשתו: מימינו דלח ונם אשמכם גיא גלות אטילכם להכלימכם והלכתי
עמכם:

הוי הוה ליום בכיותי וצרכת אש פויותי הביא בכליתי: הנה הולך לפני מזעימי וכעסיס דמי הטעימי הייתי שחק לכל עמי:
האכלים הקדש פסח בליל שמרים האכלים בכפן ראשי חמורים השביעני במרורים: על צוארנו השריג וחלל שקם ונם אפקוד
על עונותיכם ואכלתם בשר בניכם:

ויצא וקדקד שפח ורצץ וחזק מוסרי פי אתלוץץ ויגרס בחצץ: ויחמס וינצל מעדני להכפישו ומגבה לתהום הרפישו ותזנח
משלום פשי: ויגדל וכבד נאק רצחי ובקדקדי עלה צנחי ואמר אבד נצחי: מצרים וכוש שח אשיבכם ואשפטכם כזמותכם
והשמדתי את במתיכם:

זכרה זאת פי נבאש נרדי ולכלה פץ מכבוד רדי זכר ענני ומרודי: זנח זבול ולב הקשיח ובהתעברו עם משיח זכור תזכור
ותשוט: זכו זקני ופעלים אביא פי בכן פרץ נתיבי זאת אשיב אל לבי: אבותינו זעקו וכלו מדבה ושח על רעתנו פי רבה ונתתי
את עריכם חרבה:

חטא חז פי בעון נכתמנו תמור פי בצחיון וזמנו חסדי יהוה פי לא תמנו: חשב חורשי לקרקר קיר יקרים ומר יכפיון מכתי
סוקרים חדשים לבקרים: חשף חזון מגישי אשי קיר כעור לגששי חלקי יהוה אמרה נפשי: עבדים חסמוני מלגדר פרץ
ותכחות קשות פץ בחרץ והשמתי אני את הארץ:

טמאתה טפלה ונטה קו ולא נסוג אחור מקניו טוב יהוה לקניו: טבעו תירותי ופי צר דמם וכל עבר עלי שרק ושמם טוב ויחיל
ודומם: טובים טפים נכלו בהוסיפי למעול וכמעללי חרה בי לפעול טוב לגבר פי ישא על: בנפשונו נביא טרף נכרה פי כמו
ברחת ובמזרה נם ואתכם אזרה:

ידו ירה בי אור כסודם ועל כל אלה הונאתני בת אדום ישוב בךד וידם: ישבו יגונים בני עלי חופהו פי כבד עלי אכפהו יתן
בעפר פיהו: ידי יוסרי שותו בי מחי וקשבתני מפי צר שחי יתן למפהו לחי: עורנו יועם כחרש בקרץ וגויותינו שמונו בארץ אז
תרצה הארץ:

פל כבוד תארגנו הכלם וצור ארחותיו חסד כלם פי לא יזנח לעולם: פלו כמעט פ בי נלחם ועל הרעה הוא נחם פי אם הוגה
ורחם: פלה כעסו והצית להבו ובתכלת ששה מאורי פבו פי לא ענה מלבו: נשים כפרועות יושבות שמה בכל שנה ושנה
מזכירות אשממה כל ימי השמה:

לא אליכם לוחצי גיליו ועל בניו העביר גליו לדפא תחת רגליו: לאמתם עת כמהו משכר יען פי גרון פתחו כקבר להטות
משפט גבר: לא למחות פץ לעם קרובו ואיך מתערר הוציא חרבו לענות אדם בריבו: שרים לכודים הוציא משערים תת פתאנים
השערים לעולל את הנשאים:

ממרום מגלה כתב ונהי קינים ונהי ונהי מי זה אמר ונהי: מה אעידך מאומה מלהרצה נתונה ביד מריב ומתנצה מפי עליון לא
תצה: מחטאת מדיחי שוא אקונן מנתמי כמיין מתרונן מה יתאונן: בחורים מוטטו כושל בי להרב ושכינה העלה מקרב וכשלו
איש באחיו כמפני חרב:

נשקד נטל על פורכינו ויתעב שי עורכינו נחפשה דרכינו: נביאיך נאצו לקרוץ עפעפים ואכזרו עלינו ארף אפים נשא לבבנו אל כפים: נעו ונדו ראש במהמורינו רשעים מפילים במכמורינו נחנו פשענו ומרינו: זקנים ונינם לרב שגויים אכלום והשיתום משל בגוים כנם ואבדתם בגוים:

סלה שמי קטורה באף ואפער פי ואשאף ספתה באף: ספקו שוטני כף ואשתונן ואזעק חמס ואתאונן ספת וענן: סורו טמא שחו מאשימינו בהנתן כפרוןל שמינו סחי ומאוס תשימנו: שבת משוש שמחת משוררים ורודפי קלו מנשרים לאבד הנשארים:

על אלה עצקונו בחרופיהם והגדילו שאון גדופיהם פצו עלינו פיהם: פצו פערו פה מבער שחת ואטרו עלי בתוכחת פחד נפחת: פני פאר חפת מעוני הקמיל והקים מעני פלגי מים תרד עיני: נפלה עטרת עז משענם וצר בשבעה דרכים ענם והתנדו את עונם:

פרשה פצתה אוי כי סגרה תמור עז במתניה שק חגרה עיני נגרה: עשה עברתו ויחרה וערף את מדון מגרה עד ישקיר וירא: עודינו עף כבוד ועלה ועשר מסעות נעלה עיני עוללה: על זה פסק נוי נעמם ושח לא אעזבם בכף זועמם אף אני אלה עמם:

צדיק צר צעדי לספור וכעקלתי ישר ואכפור צוד צדוני כצפר: צעק צורי וספד מעבור ובחללי ערף לשבר צמתו כבור: צדו צעדי וסע דורשי וכעלותם עלי כים לגרשי צפו מים על ראשי: על הר ציון צבאו להכריתי וצור שח אהמול על שאריתי וזכרתי את בריתי:

קראתי קשוב חרפט מוני על הלחי מכים בני קראתי שמה יהוה: קומי קראי כי לא נכלם על יתר למקניאי ישלם קולי שמעת אל תעלם: קלים קדחוני ועלמת מראף השת בגוים מראף קרבת ביום אקראך: אתה יהוה קץ אל תכתב עד מתי פחרש אעזב והארץ תעזב:

ראה רגז מכת אנושי ואומר בהנטשי בנשי רבת אדני ריבי נפשי: ראה רב בעתותי השמות כל עדתי ראיתה יהוה עותתי: רוח רפתה בי מאימתם לבלעי העלו חמתם ראיתה כל נקמתם: למה רחוק תעמוד בדברם עזות נמת הנשמה אושיב פרזות ואף גם זאת:

שמעו שנוקשתי בדחיפתם וכילק עלה עיפתם שמעת חרפתם: שכבו שוחחים בני מיגונם ושוכיהם גאה מאד גאונם שפתי קמי והגיונם: שישי שוסיתי כי בי יד מטה משפלת עד שאול מטה שבתם וקימתם הביטה: השיבנו שלם שלום שנים ותאמר אפדם משאונים וזכרתי להם ברית ראשונים:

תבא תשור מעני למול הם שגבו חיל ואוויך אמול תשיב להם גמול: תקרא תגלה יום פמוס בלב ומחפשי עולת לפעול מלב תתן להם מגנת לב: תם תכלית תקפם ללכדם יפלו בלי להעמידם תרדף באף ותשמידם: כי תמיד דוקרים ושוחקים ומתורתף אנו לא רחוקים השבנו והורנו אלה החקים:

טז

זכר אשר עשה) י"א עש) צר בפנים) י"א בפנים). שלף חרבו וכו' לפני ולפנים. נחלתנו בעת פטמא לחם הפנים. וגדר פרקת בעלת שתי פנים:

יתומים געל במגן מאדם. וימדד קו כמראה אדם. מימינו דלח והשכיר חציו מדם. פניצא מן הבית וחרבו מלאה דם: על הגותו הוות גבר. ונטה אל אל ידו למולו לגבר. מצרים וכל לאם אשר כם עבר) י"א אם כם גבר). ואני) י"א אני) בתוך אוויו ארוץ אליו בצנאר:

אבותינו זרה פהכניסו בחוריו אכלה אש. וזה צעה זונה) ויא זונה צועה) הכניס ולא נכוה באש. עבדים חתו בתוכו לפת אש. ועל מה בבית אש ממרום שלח אש:

בנפשונו טבענו פהוציא כלי שרת. ושםם באני שיט במ להשרת) ויא להשרת). עורנו נמק פהשפים משרת. ולא מצא תשעים ושלישה כלי שרת:

נשים פשרו כי בא עריץ. בקרקע הבית נעליו הקריץ. שרים לפתו פבוא) ויא פבוא) פריץ. בבית קדש הקדשים צחנתו השריץ: בחורים מבחויץ צגו מחזקים. ותריו כי יזק בששים רבוא מזיקים. זקנים נבעתו פהרשוהו משחקים) ויא מחזקים). עשות רצונו והוא אסור בזקים:

שבת סוטן ויבא אדמון. ויסבב חומה ויעות המון. נפלה עברה על ניני פצל לח ולוז וערמון. עד כי גטש מדוק ארמון: על פתח הר הבית הסל לבא. ביד ארבעה ראשי טפסריו להחריבו. על צד מערבי לזכר השריד בו. וצג אחר פתלנו ולא רב ריבו:

אתה קצפת והרשית לפנות. ילדים אשר אין בהם כל מאום משם להפנות. למה רגשו גוים ולא שעת אל המנחה פנות. ושלחום לארץ כוש) ויא בארץ עויז) בשלש ספינות:

השיבנו שועו פבאו בנככי ים. ושתפו עצמם יחד לנפול בים. שיר ותשבחות שוררו פעל ים. כי עליה הורגנו במצולות ים: כי תהומות באו עד נפשן. כל זאת פאתנו ולא שכחנוהו חלו לממשן. תקנתם נתנו למשיב מבשן. ובת קול נשמעה עורה למה תישן:

יז

- אם תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים. אללי לי :
- אם תבשלנה נשים רחמניות ילדיהן) ויא ילדים) המדודים טפחים טפחים. אללי לי :
- אם תגוזנה) ויא תגוזנה) פאת ראשם ותקשרנה לסוסים פורחים. אללי לי :
- אם תדבק לשון יונק לחד בצמאון צחחים. אללי לי :
- אם תהמנה) ויא תהומינה) זו לעמת זו בואי ונבשל את בנינו צורחים. אללי לי :
- אם תועדנה זו לזו תני בנד והוא חבוי מנתח נתחים. אללי לי :
- אם תזמיו) ויא תזמינה) בשר אבות לבנים במערות ושיחים. אללי לי :
- אם תחיבנה הבנות) ויא בנות) אל חיק אמותם נתפחים. אללי לי :
- אם תטוסנה רוחות עוללים ברחובות קריה תפוחים. אללי לי :
- אם תיקרנה בשכול רחם וצמוק שדים ואם על בנים שחים. אללי לי :
- אם תכשלנה שמונה מאות מגנים בערב אלוחים. אללי לי :
- אם תלוהטנה רוחם במיני מלוחים ונודות נפוחים. אללי לי :
- אם תמעטנה מאלף מאה וממאה עשרה עד אחד למפחים. אללי לי :
- אם תנוסנה למסד היכל שמונים אלף כהנים פרחים. אללי לי :
- אם תשרפנה שם כל אותם) ויא אותן) הנפשות פקוצים פסוחים. אללי לי :
- אם תערפנה על דם נקי שמונים אלף כהנים משוחים. אללי לי :
- אם תפחנה נפשות מדקרים מריח תנובות שיחים. אללי לי :
- אם תצברנה על אבן אחת תשעה קבין מוחי ילדים מנחים. אללי לי :

אם תִּקְעֶנָה שְׁלֹשׁ מְאוֹת יוֹנְקִים עַל שׁוֹכָה אַחַת מִתּוֹחִים. אֱלֹלִי לִי :
אם תִּרְאֶינָה רְפוּת וְעֵנְגוֹת כְּבוֹלוֹת עַל יַד רַב טַבָּחִים. אֱלֹלִי לִי :
אם תִּשְׁכַּבְנָה בֵּין שְׁפֵתַיִם בְּנוֹת מְלָכִים מִשְׁבָּחִים. אֱלֹלִי לִי :
אם תִּתְעַלְפֶנָּה הַבְּתוּלוֹת וְהַבְּחוּרִים בְּצַמָּאוֹן צְחִיחִים. אֱלֹלִי לִי :

וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמוֹלֵם מְרַעִים. הוּי עַל כָּל שְׁכֵנֵי הָרָעִים. מֵה שֶׁהַקְּרָאִים מוֹדִיעִים. וְאֵת
אֲשֶׁר עָשׂוּ לֹא מוֹדִיעִים. אִם תִּאֲכַלְנָה נְשִׁים פְּרִים מִשְׁמִיעִים. וְאִם יִהְרַג בְּמִקְדָּשׁ יְיָ
כֹּהֵן וְנָבִיא לֹא מִשְׁמִיעִים :

יח

וְאֵתְּהָ אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטֵיב עֲמָדָּ. וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעֲמָדָּ. וְלָמָּה בָּנִי בְּלִיעַל חֲלָלוּ שְׁמָדָּ.
וְלֹא שְׁפַכְתָּ עֲלֵיהֶם זַעֲמָדָּ :
אֵתְּהָ גִדְלַת וְרוֹמְמַת בָּנִים לְהִנְק. כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק. וְלָמָּה דוֹדְנִים דָּצוּ
(צָחוּם) לְזִנְק. וְאַרְיָה (בְּדִי) ^{נִיֵּא אִינוּ} גְרוֹתָיו לְחִינְק :
אֵתְּהָ הֵינְקַת דָּבֶשׁ מִסָּלַע. וְתוֹצִיא נוֹזְלִים מִסָּלַע. וְלָמָּה שׁוֹפְטִיהֶם נִשְׁמָטוּ בַיַּדִּי סָלַע.
וְעוֹלְלֵיהֶם נִפְצוּ אֶל הַסָּלַע :
אֵתְּהָ זְנַחְתָּ וְתַמְאַס כָּל גּוֹי. וְלִקְחַתָּ לָדָּ ^{נִיֵּא} לְקַחְתָּ גּוֹי מִקְרָב גּוֹי. וְלָמָּה חָשׂוּ וְעָלָה עַל
אֲרָצֵי גּוֹי. וְאָמְרוּ לְכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי :
אֵתְּהָ טֹאטְאֵת שְׁשִׁים וּשְׁמוֹנִים. לְהַבִּיא גּוֹי שְׁמֵר אֲמוּנִים. וְלָמָּה יִזְמוּ מוֹאֲבִים
וְעַמּוֹנִים. לְעַם זֹו בְּכוֹכְבִים נְמָנִים) ^{נִיֵּא} בְּכָרוּבִים מוֹנִים :
אֵתְּהָ (כּוֹנְנַת) ^{נִיֵּא} כּוֹנְנַת לְשַׁבַּת הוֹדָדָּ. הֵר זָה קִנְיָתָה יְמִינָדָּ וְיִדָדָּ. וְלָמָּה לְאַחֹר הַשַּׁבָּת
יְמִין הוֹדָדָּ. וְתַנְבֵּל כֶּסֶא כְבוֹדָדָּ :
אֵתְּהָ מְרוֹם לְעוֹלָם יְיָ וְרֵאשׁוֹן. כּוֹנְנַת מְרוֹם מְרֵאשׁוֹן. וְלָמָּה נֵאֵץ רָשָׁע בְּפֹה וְלָשׁוֹן.
עַד כִּי נִגַּע צָר בְּאִישׁוֹן :
אֵתְּהָ שְׁשֵׁת לְטוֹב עֲלִימוּ. בְּשִׁיחַ תִּבְיָאמוּ וְתִטְעֵמוּ. וְלָמָּה עָרִיץ חֲרָף וְאָמַר אֵי
אֱלֹהֵימוּ. אֲשֶׁר יֹאכַל חֶלֶב זְבָחֵימוּ :
אֵתְּהָ פוֹרְרַת בְּעִזָּדָּ יָם. וְתִסָּדָּ בְּדַלְתֵי יָם. וְלָמָּה צָלְלַתִּי עַד נְבָכִי יָם. וְיִגְדַל שְׁבָרִי
כְּיָם :
אֵתְּהָ קְדוּשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת קְדוּשִׁים. בְּקָרָב) ^{נִיֵּא} בְּסוֹד) יְשִׁישִׁים הַמְּקַדְּשִׁים. וְלָמָּה
רָגְשׁוּ גּוֹיִם קְדוּשִׁים. וְהִשִּׁימוּ בַיִת קְדוֹשׁ הַקְּדוּשִׁים :
אֵתְּהָ (שְׁמַעְתָּ) ^{נִיֵּא} שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ כִּי הֵינּוּ חָרְפָה. וְסַכְתָּדָּ בְּאִשׁ נִשְׁרָפָה. וְלָמָּה תִּבְלַע
נַחְלַת חֲפָה. תִּצְמִיחַ תְּרוּפָה וְעֲלִינוּ חוֹפְפָה :

אתה צדיק על כל הבא. לך יי הצדקה ונצדיקך בחבה. ולמה נהינו ולנו הדבה. כי כל זאת באתנו בחובה :

יט

לך יהוה הצדקה ב**א**ותות אשר הפלאת מאז ועד עתה, ולנו בשת הפנים ב**ב**חינה אשר נצרפנו ואותנו תעבת :

לך יהוה הצדקה ב**ג**וי מקרב גוי לקחת במסות, ולנו בשת הפנים ב**ד**פי אשר נמצא בנו כמעשיהם עשות :

לך יהוה הצדקה ב**ה**לכו אלהים לפדות לו לעם, ולנו בשת הפנים ב**ו**ימרו על ים בים סוף גוי באלהיו בפשעם :

לך יהוה הצדקה ב**ז**כר ואתם עדי ואני אלהים, ולנו בשת הפנים ב**ח**רפנו בסין קום עשה לנו אלהים :

לך יהוה הצדקה ב**ט**עם שהטעמתנו כצפחת בדבש, ולנו בשת הפנים ב**י**ום הקרבנו לפניו סלת ושמן ודבש :

לך יהוה הצדקה ב**כ**לכול מן ובאר ועמוד ענן, ולנו בשת הפנים ב**ל**חם הקלקל אבותינו באהליהם ברגנן :

לך יהוה הצדקה ב**מ**דבר לא חסרנו דבר, ולנו בשת הפנים ב**נ**אצות לבן וחצרת ודי זהב כמדבר :

לך יהוה הצדקה ב**ס**יחון ועוג וכל מלכי כנען, ולנו בשת הפנים ב**ע**כן אשר מעל בחרם בלי מצא מען :

לך יהוה הצדקה ב**פ**על אשר פעלת בארבעה עשר מושיעים,

וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפְּנִים בְּצֶלֶם מִיכָה כִּי בּוֹ אֲנַחְנוּ פּוֹשְׁעִים :

לָךְ יֵהוּה הַצְּדָקָה בְּקִימַת שְׁיִלָּה וְנוֹב וְגִבְעוֹן וּבֵית עוֹלָמִים,
וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפְּנִים בְּרִשְׁעֵי שְׁנַמְצָא בָנוּ שְׁחָרְבוּ וּבָם אָנוּ נִכְלָמִים :

לָךְ יֵהוּה הַצְּדָקָה בְּשִׁנְיֵי חֲרָבָנוֹת שְׁחָרְבוּ בְּבַצְעֵנוּ וְאָנוּ קִימִים,
וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפְּנִים בְּשׁוֹבְנוֹ אֵלֶיךָ בְּכָל לֵב שֶׁתָּשׁוּב אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים :

לָךְ יֵהוּה הַצְּדָקָה בְּתִשְׁעֵי מְאוֹת שָׁנָה שֶׁהִיְתָה שְׁנֵאָה כְּבוֹשָׁה מִלְּהַשְׁמַע,
וְלָנוּ בַשֶּׁת הַפְּנִים כְּתִבַּע אֵשׁ חֲמוּדוֹת וְשׁוֹעֵ הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשִׁמְעֵ :

כ

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְתַפְלָצַת מְנַאֲצַת מִי לִי בְשָׁמַיִם וְשִׁמְעֵ שְׁאַגַּת צוֹרְרֶיךָ הָאוֹמְרִים
עָרוּ עָרוּ עַד הִיסוּד שְׁעַר הַשָּׁמַיִם :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְרִגְשַׁת הַדּוֹבְרַת עַל צַדִּיק עֲתָק וְשִׁמְעֵ קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר בְּחֶמָה
שְׁפוּכָה לְשִׁתָּק :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְצִיר שְׁלַח וְנָם קוֹמוֹ וְנִקּוּמָה עֲלֶיךָ לְמַלְחָמָה וְשִׁמְעֵ פְלָצוֹת הוֹמִים
בָּא הָעֵת אֲתוֹ בְּבֵיתוֹ לְהִלְחָמָה :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְעֲצוֹ עֲצָה וְחֲשָׁבוּ מְזֻמָּה בֵּל יוֹכְלוּ וְשִׁמְעֵ שִׁיחַת נוֹעֲצוֹ לֵב יַחְדָּו
עֲלֶיךָ עֲלוֹת נִסְתַּכְלוּ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְנֶאֱצוֹ וְשִׁלְחוּ בְּאֵשׁ מִקִּדְשׁ הַמּוֹרָא וְשִׁמְעֵ מְחַרְפֵּיךָ מִדְּמִימֵי תוֹדָה
וְקוֹל זְמָרָה :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְלַצִּים לְצוֹן חֲמָדוֹ לָהֶם וְשִׁמְעֵ כָּל חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ וְהִפֵּל
אִימָתְךָ עֲלֵיהֶם :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְיַהֲרוֹ וְהוֹצִיאוּ הַכְּרוֹבִים בְּרַחוּבוֹת מְחַזְרִים וְשִׁמְעֵ טְרַחוֹת טְנוּפָם
כְּהַעֲלוּ עַל מְזַבְחֶךָ חֲזִירִים :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְחַלְלוֹ וְטִנְפוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוֹשִׁים וְשִׁמְעֵ זְדִים מְזַרְקִים לְמוֹלָךְ
מִיִּלּוֹת קְדוֹשִׁים :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְלוֹעֲזִים מְעֲזִים מְצַח לְכוּ וְנִלְחָמָה אֲתוֹ בְּבֵיתוֹ וְשִׁמְעֵ הוֹת
הוֹלְלִים מְהַלְלִים כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ :

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְדוֹבְרַת אָנִי וְאַפְסִי עוֹד וְשִׁמְעֵ גְדוּפִיָּה וְחַרוּפִיָּה מִשְׁתַּחֲצֵת עַד

כְּסֵאֵךְ עוֹד :
הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְבוֹזָה וּמִלְעָגַת מַה תּוֹחִילִי וְאֵינוּ נִבְנָה וְשָׁמַע בְּכִית מִסְפִּידִים
וְקוֹרְעִים וּמְחַכִּים מְתִי יִבְנֶה :
הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ לְאוֹמְרִים עֲזַב וְשָׁכַח וְנִטְשׁ וְלָעַד שׁוֹמֵם וְשָׁמַע אֲנַקְתָּנוּ וְקִנְא
קִנְאָתָנוּ וְהָאֵר פְּנִיֶךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם :

כא

אֲרִזִי הִלְבֵּנוֹן אֲדִירֵי הַתּוֹרָה. בְּעֲלֵי תַרְסִין בְּמִשְׁנֵה וּבִגְמָרָא. גְּבוּרֵי כַח עֲמֻלִיָּה בְּטַהֲרָה. דָּמָם נִשְׁפָּךְ וְנִשְׁתָּה גְבוּרָה:

הֵנָּם קְדוּשֵׁי הַרוּגֵי מַלְכוּת עֲשָׂרָה. וְעַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה וְעֵינַי נִגְרָה. זֹאת בְּזִכְרֵי אֲזַעֲק בְּמֶרְה. תְּמַדַּת יִשְׂרָאֵל כְּלֵי הַקִּדְשׁ נִזְר
וְעֵטְרָה:

טְהוּרֵי לֵב קְדוּשִׁים מֵתוּ בְּמִיתָה תְּמוּרָה. יָדוּ גוֹרֵל מִי רֵאשׁוֹן לְחֶרֶב בְּרוּרָה. כְּנָפוֹל גוֹרֵל עַל רֶכֶן שְׁמַעוֹן פָּשַׁט צְנֹאוֹרוֹ וּבְכָה
כְּנִגְזָרָה גְזָרָה לְרֶכֶן שְׁמַעוֹן חֲזַר הַשֵּׁר לְהַרְגוֹ בְּנִפְשׁ נְצוּרָה:

מִזְרַע אֶהְרֹן שָׂאֵל בְּבִקְשָׁה לְכַפּוֹת עַל בֶּן הַגְּבִירָה נִטֵּל רֵאשׁוֹ וְנִתְּנוּ עַל אֲרַכְבוֹתָיו מְנוּרָה הִטָּהוּרָה שָׁם עֵינָיו עַל עֵינָיו וּפְיוֹ עַל פְּיוֹ
בְּאַהֲבָה גְמוּרָה עָנָה וְאָמַר פֶּה הַמִּתְגַּבֵּר בַּתּוֹרָה פִּתְאוֹם נִקְנְסָה עָלָיו מִיָּתָה מִשְׁנֵה וְחִמּוּרָה:

צוּה לְהַפְּשִׁיט אֶת רֵאשׁוֹ בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה קַיִם בְּעוֹרוֹ אָמְרוּ לְנִפְשׁוֹ שְׁחִי וְנִעְבְּרָה רָשַׁע הַפּוֹשֵׁט עַת הִגִּיעַ לְמָקוֹם תְּפִלִּין מְצוּת בְּרָה
צָעֵק צָעֵקָה וְנִזְדַּעְזְעָה עוֹלָם וְאָרֶץ הַתְּפוֹרָרָה:

מֵאַחֲרָיו הִבִּיאוּ אֶת רַבִּי עֲקִיבָה עוֹקֵר הָרִים וְטוֹחֵנָן זֹו בְּזוֹ בְּסִכְרָה וְסָרְקוּ אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרַק בְּרִזָּל לְהַשְׁתַּבְּרָה יְצָתָה נִשְׁמָתוֹ
בְּאַחַד וּבַת קוֹל אָמְרָה אֲשֶׁרִיָּךְ רַבִּי עֲקִיבָה גּוֹפֵךְ טְהוּר בְּכָל מִינֵי טְהָרָה:

בֶּן בְּבֵא רַבִּי יְהוּדָה אַחֲרָיו הִבִּיאוּ בְּשִׁבְרוֹן לֵב וְאֲזַהֲרָה נִהְרַג בֶּן שְׁבַעִים שָׁנָה בִּיְדֵי אַרוּרָה יוֹשֵׁב בְּתַעֲנִית הָיָה נָקִי וְחָסִיד
בְּמִלְאֲכָתוֹ לְמַהֲרָה:

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן תְּרַדְיוֹן אַחֲרָיו מִקְהִיל קַהֲלוֹת בְּצוֹן שְׁעָרָה יוֹשֵׁב וְדוֹרֵשׁ וְסִפֵּר תּוֹרָה עִמּוֹ וְהַקִּיפוּהוּ בְּחִבְלֵי זְמוּרָה אֶת הָאוֹר הַצִּיתוּ
בְּהֵם וּכְרַכְהוּ בְּסִפֵּר תּוֹרָה סְפוּגִין שָׁל צֶמֶר הִנִּיחוּ עַל לְבוֹ שְׁלֵא יְמוֹת מְהָרָה:

חָסִיד רַבִּי יִשְׁכַּב הַסּוֹפֵר הַרְגוּהוּ עִם עֲמוּרָה זָרְקוּהוּ וְהַשְׁלִיכוּהוּ לְכַלְבִּים וְלֹא הִקְפֵּר בְּקַבּוּרָה יְצָתָה בַת קוֹל עָלָיו שְׁלֵא הַנִּיחַ
כְּלוּם מִתּוֹרַת מִשָּׁה לְשִׁמְרָה:

וְאַחֲרָיו רַבִּי חוּצְפִית בְּיוֹם עֶבְרָה עוֹף הַפּוֹרֵחַ נִשְׂרַף בְּהֶבֶל פִּיו כְּבַמְדוּרָה:

צָדִיק רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ בְּאַחֲרוֹנָה נִהְרַג בְּמִדְקָרָה יוֹם עָרַב שֶׁבַת הָיָה זְמַן קְדוּשׁ וְיִקְדָּשׁ וְיִקְרָא חֶרֶב שְׁלָפוֹ עָלָיו וְלֹא הִנְחוּהוּ
בְּחַיִּים לְגִמְרָה יְצָתָה נִשְׁמָתוֹ בְּבִרָא אֱלֹהִים יוֹצֵר וְצָר נִצָּר צוּרָה:

כִּהְיֶה וּכְהִיָּה הוֹסִיפוּ בְּנֵי עוֹלָה לַעֲנוֹת בַּגְּעֵרָה בְּסִקִּילָה שְׂרָפָה הָרֶג וְחִנֵּק מִי יוּכַל לְשַׁעֲרָה נוֹתֶרֶת מִמְּנָה יֵאָכְלוּ אַרְיֹת שֶׁה פּוֹזְרָה
כִּזֶּה הַתְּנוּפָה וְשׁוֹק הַתְּרוּמָה טָרְפוּ אַרְיָה וְהַכְּפִירָה:

יִיטִיב יִהְיֶה וְלֹא יוֹסִיף עוֹד לְיִסְרָה אִמֶּץ בְּרַפִּים כּוֹשְׁלוֹת חֶלֶק יַעֲקֹב וּמוֹשִׁיעַ בְּעַת צָרָה:

לְצַדִּיק יִמְלֹךְ מִלֶּךְ יֵאֵמֶר שְׁלֹמוֹ יְמֵי אֲבָלָה לְאוֹרוֹ נִסֵּעַ וְנִלְוֶה:

כב

הַתְּרִישׁוּ מִמֶּנִּי וְאֲדַבְרָה וַיַּעֲבֵר עָלַי מָה חֶמְסִי אֲזַעֵק וְשֵׁד לֵךְ שׁוֹכֵן שְׂמִימָה הַצִּיקְתָּנִי רוּחִי וְלֹא אוֹכַל אֲדוּמָה כִּיֹּלְדָה אֶפְעָה אֲשַׁאֵף
וְאֲשׁוּמָה מִסֶּפֶד מֵר אֲעַשֶׂה וְאֶקְוֶה בְּנֵהִימָה דְבָרֵי שְׂאֵגוֹתֵי יִתְכּוּ כִּימָה סִפְדֵי עַל עֲדָתִי אֲשֶׁר גִּתְּנָה לְשִׁמָּה אֶרֶיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהִימָה
וְקוֹל נְהִי אַרְיָמָה:

אִיךְ שָׁבַת מְשׁוּשׁ וְעָרְבָה שְׂמִחָה כָּל פָּנִים פָּאֵרוֹר וְכָל רֹאשׁ קָרְחָה וְכָל זָקֵן גְּרוּעָה וְעַל כָּל לֵב אֲנָחָה מֵאֵז נִתְעוֹרֵר גּוֹי עַז דּוֹרֵשׁ
שׁוֹחָה סֵלָה אֲבִירֵי הוֹגֵי עַז מִבְּטָחָה בְּתוֹלוֹתֵי וּבַחֲוָרֵי נֶסֶח בְּנִסְיָהָ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת נִבְלָתָם כְּסוּחָה עוֹלָלֵי וְטָפִי נִחְשָׁבוּ כְּצֹאֵן
טְבָחָה אֵילִילָה עַל זֹאת וְדַמְעָתִי עַל לֶחֶם הָאֶסְפוּ אֵלַי דְּוִוֵי צֹאֵן גִּדְחָה לְהַרְבּוֹת הַבְּכִי וּלְהָרִים צָוָחָה הִילִילוּ שָׁמַיִם וְזַעֲקוּ אֲדָמָה
אֶרֶיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהִימָה וְקוֹל נְהִי אַרְיָמָה:

אַרְאֵלִים צֹאוּ וְצַעֲקוּ מֵרָה סִפּוֹד תִּמְרוֹר הָאֲגָדוּ בְּחִבּוּרָה קוֹל כְּחוֹלָה צָרָה כְּמִכְפִּירָה הַתְּאוֹנְנוּ עַל עֲדַת שֶׁה פּוֹזְרָה עֲלִימוֹ כִּי נִגְזְרָה
גְּזָרָה בְּחָרֵי אֶף וְזַעַם וְעִבְרָה וְנִתְעוֹדוּ בְּפִרְיִשׁוֹת וּבְטָהָרָה לְקַדֵּשׁ שֵׁם הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָה וְאִישׁ אֶת אַחִיו חִזְקוּ בְּעֲזָרָה לְזַבֵּק בְּיָרְאָה
טְהוּרָה בְּלֵי לַעֲבֹד זָרָה וְלֹא חֶסֶד וְגִבּוּרָה עַל פָּנִים צְפִירָת תִּפְאָרָה אֲבָל אֲזָרוּ גְבוּרָה יִתְרָה לְהַלּוֹם רֹאשׁ וְלִקְרוֹץ שְׂדָרָה
וְאֵלִימוּ דְבָרוּ בְּאַמִּירָה לֹא זָכִינוּ לְגִדְלָכֶם לְתוֹרָה נִקְרִיבְכֶם כְּעוֹלָה וְהַקְטֵרָה וְנִזְכָּה עִמָּכֶם לְאוֹרָה הַצְּפוּנָה מֵעֵין כָּל וְעֲלוּמָה אֶרֶיד
בְּשִׁיחֵי וְאֶהִימָה וְקוֹל נְהִי אַרְיָמָה:

אֵז הַסְּפִימוּ גְדוֹלִים וְקִטְנִים לְקַבֵּל בְּאַהֲבָה דֵּין שׁוֹכֵן מְעוֹנִים וְזִקְנִים דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים הֵם הָיוּ תַּחֲלָה נְדוּנִים וְנִצְאוּ לְקִרְאָתָם עֲזֵי
פָּנִים וְנִהְרָגוּ הַמוֹנִים הַמוֹנִים וְנִתְעַרְבוּ פְּדָרִים עִם פְּרִשְׁדוּנִים וְהָאֲבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ רַחֲמָנִים נִהַפְּכוּ לְאַכְזָר כִּיֵּעֲנִים וְהַפִּיסוּ עַל אֲבוֹת
וְעַל בְּנֵים וְמִי שְׁגוּרָל עֲלָה לוֹ רֹאשׁוֹנִים הוּא נִשְׁחַט בְּחֶלְפוֹת וְסַפִּינִים וּבַחֲוָרִים עָלַי תּוֹלַע אֲמוֹנִים הֵם לָחֲכוּ עֶפֶר כְּתַנִּינִים וְהַפְּלוֹת
לְבוֹשׁוֹת שָׁנִים מְעַלְפוֹת בְּזוּרְעוֹת חֲתָנִים מְנַתְּחוֹת בְּחָרֵב וְכִידוּנִים זָכְרוּ זֹאת קֹהֵל עֲדַת נְבוּנִים וְאֵל תַּחֲשׁוּ מִהַרְבּוֹת קִינִים
וְהַסְּפִידוּ עַל חֲסִידִים וְהַגּוֹנִים אֲשֶׁר צָלְלוּ בְּמִים הַיְּזִידוּנִים לְזָכֵר זֹאת נִפְשֵׁי עֲגוּמָה אֶרֶיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהִימָה וְקוֹל נְהִי אַרְיָמָה:

תּוֹרָה תּוֹרָה חֲגָרֵי שֶׁק וְהַתְּפִלְשֵׁי בְּפָרִים אֲבָל יַחִיד עֲשֵׂי לֵךְ מִסֶּפֶד תִּמְרוֹרִים עַל תּוֹפְשֵׁי מְשׁוֹטֵי וּפּוֹרְשֵׁי מִכְמוֹרִים מִלְחָמָה
וְחוֹבְלֵיךָ בְּמִים אֲדִירִים עוֹרְכֵי מַעֲרָכָה מִיִּשְׂרָיִ הַדּוֹרִים מִפְּעֻנְחֵי צְפוּנֵיךָ וּמִגְּלֵי מִסְתוֹרִים מִי יִקְצָה בְּגִבְעוֹת וְמִי יִסְתַּעַת בְּהָרִים מִי
יִפְרֹק הַיּוֹת וְמִי יִתְרַץ שְׂבָרִים מִי יִפְלִיא נְזִירוֹת וְמִי יַעֲרוֹף נְדָרִים מִי יִשְׁדֵּד מַעֲמַקֵּיךָ וְחַתּוּ אֶפְרַיִם וְמִי יִלְחוֹם מִלְחַמָּתְךָ וְיִשׁוּב
לְשַׁעִים כְּלֵי מִלְחָמָה אֲבָדוּ וְנִפְלוּ גְבוּרִים אֲשֶׁרֵיהֶם מְשִׁפִּילִים כְּרָקִיעַ זוֹהָרִים בְּמַנּוּחֹת שְׁלוֹם נַחוּ יִשְׂרָיִם אוֹי וְאֲבוֹי וְשֵׁד וְשִׁבְרָה
לְנוֹתָרִים לְמִדִּיבַת נֶפֶשׁ וְחֻבְלִים וְצִירִים לְכִלְיוֹן עֵינַיִם צִלְמוֹת וְלֹא סְדָרִים עָרֵב אוֹמְרִים מִי יִתֵּן צְפָרִים וּבִקָּר מְצַפִּים מִי יִגְלֶה
אוֹרִים מִמְרָאָה עֵינֵימוּ אֲשֶׁר חֲמָה שָׂרִים מַחוּץ שְׂפִלָּה חָרֵב וְאִימָה מִחֲדָרִים עַד מְתֵי תַבַּט רוּאָה כָּל סְתָרִים צָפָה עֲלִבּוֹן תּוֹרָתְךָ
אֲשֶׁר שְׂרָפוּהָ זָרִים קִלְאוּהָ פָּרְעוּהָ קִרְעוּהָ לְגִזְרִים כְּסִירִים סְבוּכִים הַגְּדִילוּ הַמְדוֹרִים הַעַל אֵלָה תַתְּאַפֵּק אֲדוֹן כָּל יְצוּרִים תִּנְקוּם
לְדָם הַנִּשְׁפָּךְ כְּמִים הַנִּגָּרִים מִשֵׁד עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת סְעוּרִים עִם שְׁבִי פִשַׁע לְעוֹנִים וּמְרוּרִים קוּמָה לְעֲזָרְתִי אֲדִיר בְּאֲדִירִים פְּעֻמֵיךָ
לְמִשְׁאוֹת הָרִימָה אֶרֶיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהִימָה וְקוֹל נְהִי אַרְיָמָה:

כג

וְאֵת נְוֵי חֲטָאתֵי הַשְּׁמִימָה וְדַמְעָתִי עַל לְחַיֵּי אֲזַרְיָמָה וּבְיָוִם זֶה נָהִי וְנִהְיָה אֲרִימָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה

אֲבָל לֵב וְנַחוּם חֲדָל חֲדוּל וּמְפֹל כָּאֵב צִירֵי נִבְדָּל בְּדוּל עַל בֶּן וּבַת רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל כִּהֵן גְּדוּל זִכְרָם יְקוּד בְּלִבֵּי אֲשֻׁמָּה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה:

עַת נִשְׁבּוּ וְנִפְלוּ לְשָׁנֵי אֲדוּנִים וְהֵם שְׁכָנִים זֶה לְעַמַּת זֶה חוֹנִים וְנִסְפְּרוּ זֶה לְזֶה עֲנִינִים זֶה אָמַר מִשְׁבִּיט צִיּוּנִים שְׁבִיטֵי שְׁפָחָה לְכוּשֵׁת שָׁנִים כְּלִבְנָה בְּזִיו וּקְלֹסְתָר פָּנִים וּבִתְאֵר כְּקִצְיָעָה וַיִּמְיָמָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה:

רַעְהוּ סִפְרָ לּוֹ בְּכַפְלֵים וְאֲנִי בָּא מִשְׁבֵּי יְרוּשָׁלַיִם שְׁבִיטֵי עֶבֶד יִפָּה עֵינַיִם כְּשִׁמְשׁ בְּתַקְפוֹ עַת צְהָרִים וְסִהַר עַת זְמַנָּה הַשְּׁלִימָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה:

בֹּא וּנְוֹגְשֵׁם וְנַחֲלָקָה בֵּינוֹתִים בְּנִלְדוּת כְּמוֹ כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם לְשִׁמְעַע זֹאת תִּצְלַנָּה אֲזַנִּים לְזִכְרָא אֵת מַדֵּי אֲפָרִימָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה:

כִּהֵן סִפְיָמוֹ עַל זֹאת שְׁנֵיהֶם יַחַד לְעָרֵב זִוְגוּם בְּחֶדֶר אֶחָד וְהָאֲדוּנִים מִבְּחוּץ לָבָם כְּאֶחָד וְהֵם בּוֹכִים בְּמַר נֶפֶשׁ וְנִפְחָד עַד בְּקָר בְּכִיָּתָם לֹא הִדְמִימָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה:

זֶה יִסְפוּד בְּחֵיל לִבָּב יִמְסָה גֵּינן אֶהְרֹן אֵיךְ שְׁפָחָה יְהִי נוֹשֵׂא וְהִיא גַם הִיא תִּנְלַל בְּתַגְרֵת שׁוֹסָה בֵּת יוֹכְבָד אֵיךְ לְעֶבֶד תִּנְשֵׂא אוֹי כִּי זֹאת גְּזֹר אוֹמֵר וְעוֹשֵׂה לְזֹאת יִכְפּוּעֵשׁ כְּסִיל וְכִימָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה:

אוֹר בְּקָר זֶה אֵת זֶה כִּהֵן פִּירוֹ הוּי אֵח וְהוּי אֶחָוֶת הַגְּבִירוֹ וְנִתְמַבְּקוּ יַחַד וְנִתְחַבְּרוּ עַד יִצְאָה נִשְׁמָתָם בְּנִשְׁמִימָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה:

לְזֹאת יְקוֹנֵן יִרְמָה בְּנִשְׂאָהָ גְזִירָה זֹאת אֲנִי תְּמִיד בּוֹכִיָה וּבְלִבֵּי יְקוּד וְכוּיָה עַל בֶּן וּבַת מְסֻפָּד רַב אַעֲצִימָה וְאֶהְיָמָה מִיָּמִים יָמִימָה אֲרִיד בְּשִׁיחֵי וְאֶהְיָמָה וְקוּל נָהִי אֲרִימָה:

כד

עַל חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כִּי הִרְסוּ וְכִי הוֹדֵשׁ אֶסְפוּד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מְסֻפָּד חֲדָשׁ עַל הַקְּדוּשׁ וְעַל הַמִּקְדָּשׁ:

תִּסְתַּר לְאֵלִים תִּרְשִׁישִׁים מִרֵן כְּזַעֲזַעַת עוֹלָם מִפְּנֵי חֲרוֹן כְּלֵהָטָה אֵשׁ בֵּין שְׁנֵי בְדֵי אֲרוֹן:

שְׁנֵי מִקְדָּשִׁים אֲשֶׁר בְּמַעְלָה וּבְמַטָּה זֶה עַל גִּבֵּי זֶה הָאֶפְלוֹ בַּעֲלֻטָה וְנִמְתָּ אֶחָרִישׁ אֶתְאֲפֵק וְאֶבִּיטָה:

רִאשֵׁי הַבָּדִים כְּנִגְנָזוּ מִבֵּית הַפְּרָכֶת וְאֶרְבַּע גְּחָלִים בְּדַבִּיר מִהֲלָכוֹת וְאֶרְבָּעִים יְסוּד עַד תִּהְיוּ מְלַחְכוֹת:

קְדוּשׁ הַקְּדוּשִׁים מִבְּתֵי קְדוּשׁ כְּנִבְדָּד סִחַת וְהִילַחַת אֶהְלִי שְׂדָד וְנִמְתָּ אֶפָּה כִּי אֵל כִּי וְשִׂאֲגַת הַיָּדָד:

צְפִירַת תִּפְאָרְתָּהּ כְּנִתְנָה בְּיַד צָר וְכָל כְּלֵי תְּמִדָּה אוֹוִי בֵּית הָאוֹצָר וְלִךְ הַכֶּחַם וְהַגְּבוּרָה וְנָמוּ לֹא עֲצָר:

פְּנֵי הַכֶּסֶף אֲזִי אֶפְלוֹ וְגִבְהֵי שָׁמַיִם לְקַדְרוֹת הַשְּׁפָלוֹ יִכִּין וּבַעֲזֵי לְהַשְׁתַּבֵּר כְּנִפְלוֹ:

עֲשֹׂר שְׁלֹחַנוֹת אֲזוּ שׁוֹלְלוּ וּלְעוֹרְכֵיהֶם נָמוּ אֵיזוֹן אֵלָיו לְאוֹצֵר שֶׁנֶּעַר לְקַדְוָשִׁים כְּהַנְחִלוֹ:
שָׂרְפִים לְעִמִּים נָעוּ מִמַּעֲמָד כְּנִהְרָסוּ מְכוֹנוֹת מִבֵּית מִחְמָד זָרִים קָרְאוּ לִימֵי הַשְּׂמָד:
נִחְשַׁת יָם וַעֲשָׂרָה כִּירוֹת כְּנִמְסָרוּ לְכָל וְהֵנֵם שְׁבוּרוֹת וּשְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת מֵאֲזוּ קְדוּרוֹת:
מַעֲשֵׂה אֲאוּפְנִים אֲשֶׁר בְּמִרְכָּבָה כְּהוֹרְדוּ לְאָרֶץ זֹהַר הָרְקִיעַ כְּכֹה חוֹלֵשׁ עַל גּוֹיִם לְפָנָי כְּרוֹבִים בָּא:
לוֹיּוֹת הַמּוֹרָד מַעַת הוֹרְדוּ הַטְּלָלִים עוֹד לְבָרְכָה לֹא יָרְדוּ פְּלָבִים רְעִים עַל כְּמַתִּי עַב הָדָו:
כָּל פְּלֵי הַפְּסָף וּכְלֵי הַזֶּהָב קִצְצוּ וְסוּ מִבֵּית הַלֵּהָב בְּצֵאת הַהֶדֶר שְׁתַּחֲוּ עוֹזְרֵי רְהַב:
יּוֹם אֲשֶׁר נִקְרָא מְהוּמָה וּמְבוֹכָה לְהַקַּת מְלֹאכִים כְּאִשָּׁה מְצֻרָה נְבוֹכָה דְּבוּר פְּתַח וְעָנּוּ אַחֲרָיו אֵיכָה:
טָס עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי וְהוֹצִיאוּ הַכְּרוֹבִים וּבְכַלְכָּה הָיוּ בָּם מְסוֹבְבִים הִנֵּה כָּל הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה חֲשׂוּבִים:
חֵיל שָׂרְפֵי מַעֲלָה חֲלַף מִגְּדֻלְתוֹ וְאֵל אֲדִיר שָׁמוּ לֹא אָבָה תְּהַלְתּוּ לְגַלִּים כְּחוֹשֶׁת בַּת תַּפְאֲרָתוֹ:
זְמָרֵי שַׁחַק הִחֲשׂוּ מִנְעַם וְנָם מֵהַ לָּכֶם פֹּה אֵין הַיּוֹם טַעַם מֵהַ תִּקְלָסוּ לְמַלְךְ בְּשַׁעַת הַזֶּעַם:
וְהַכּוֹהֲנִים וְהַלְוִיִּם עַל מִשְׁמְרוֹתָם נִשְׁחַטִּים וְעַל מַחְלָקוֹתָם עָמְדוּ שְׁעֵטַת אֶסְטֵרְדִיוּטִים וְנָמוּ אֵיזוֹ מְלָךְ אֶסּוֹר בְּרִיקֵטִים:
הַפְּלִים וְהַמְּשֻׁמְשִׁים בְּשִׁבֵי הוֹלְכִים הַשָּׂרִים וְהַסְּגָנִים בְּכָבֵל מְשׁוּכִים וְתַמּוֹר בְּדִים שָׁק חָגְרוּ מְלֹאכִים:
דָּץ לְבִיא וּפְקַח עֵינָיו וְהִנֵּה מִיכָאֵל מְהַלֵּךְ לְפָנָיו וְשָׂרִים הוֹלְכִים כְּעַבְדִּים חָזוּ הַמּוֹנִיו:
גְּאֹהַ עֲטָה וְכִבָּה אֶת הַמְּנוֹרָה וְנִטָּה יָדוֹ אֵל אֵל הַמּוֹרָא וְנִחְשִׂיף אֹר עֲטָה אוֹרָה:
בְּשִׁאֲגוֹ כְּאֲרֵי בְּדָבִיר בֵּל בְּרַח דּוֹדֵי כְּעַל מַת מִתְאַבֵּל פְּקִדוֹן הַרוּחוֹת בּוּ בְּלִילָה לֹא קָבַל:
אָמַר לְמִשְׁחִיתִים חֲמַתִּי הַתְּכַתִּי אֶת יְדִידוֹת נְפִשֵׁי בְּכַף אוֹיְבֵיהֶם נְתַתִּי עֲזָבְתִי אֶת בֵּיתִי וְנִחְלַתִּי נְטָשְׁתִּי:

כה

==</noinclude>[קלונימוס בן יהודה](#)</noinclude>==

מי יתן ראשי מים ועיני מקור נוזלי, ואבנה פל ימותי ולילי, על חללי טפי ועוללי, וישישי קהלי, ואתם ענו אבוי ואוי ואללי,
וברכן בכלה בכה רב והרב.

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בתרב:

וְדַמְעָה תִּדְמַע עֵינַי וְאַלְכָה לִי שָׂדֵה בּוֹכִים, וְאַבְכָּה עִמִּי מְרִי לִבִּי הַנְּבוֹכִים, עַל בְּתוּלוֹת הַיָּפּוֹת וַיִּלְדִּים הָרַפִּים בְּסַפְרֵיהֶם נִכְרָכִים, וְלִטְבַּח נִמְשָׁכִים, אֲדַמּוּ עֵצִים מִפְּנִינִים סַפִּירִים וְנוֹפְכִים, כְּמוֹ טִיט חוֹצוֹת נִדְשִׁים וְנִשְׁלָכִים, סוּרוּ טָמֵא קְרָאוּ לָמוֹ מִלְקָרֵב.

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בקרב:

וְתִרְדַּע עֵינַי דְּמָעָה וְאֵילִילָה וְאַנּוּדָה, וְלִבִּכִי וְלַחְגָּר שֶׁק אֶקְרָא לְהַסְפִּידָה, מִפֶּן יִקְרָה וְזָהָב חֲמוּדָה, פְּנִימָה כְּבוֹדָה כְּבוֹד כָּל כְּלִי חֲמֻדָה, רְאוּהָ קְרוּעָה שְׁכוּלָה וְגִלְמוּדָה, הַתּוֹרָה הַמְקַרָּא הַמְשֻׁנָּה וְהַאֲנָדָה, עָנּוּ וְקוֹנְנוּ זֹאת לְהַגִּידָה, אֵי תוֹרָה תִּלְמִיד וְהַלּוּמֻדָה, הֲלֵא מְקוֹם מֵאִין יוֹשֵׁב חָרֵב.

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בקרב:

וְעַפְעָפִי יִזְלוּ מִיָּם דְּמַע לְהַגִּירָה, וְאַקוּנִן מֵרַע עֲלֵי הַרוּגֵי אֲשַׁפִּירָה, בְּשָׁנֵי בִשְׁמוֹנָה בּוֹ בְּיוֹם מְרֻגּוּעַ הַוּקְרָה, מְרֻגּוּעַ לְרֻגּוּעַ נְחֻלְפוּ לְהַבְעִירָה, נְהַרְגוּ בַחֲוָרֵי חֲמָד וַיִּשְׁיִשִׁי הַדָּרָה, נֶאֱסָפוּ יַחַד נַפְשֵׁם הַשְּׁלִימוּ בְּמוֹרָא, עַל יַחַד שֵׁם מִיַּחַד יַחַד שֵׁם בְּגִבּוֹרָה, גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְמַהֲרָה, וְכַהֲנֵי וְעֲלָמֵי נְגוּעוֹ כְּלֵהֶם עֲשֶׂרָה, וּבְמֵר יְגוּנֵי וְעֲצָבֵי יָלַל אַחֲבִירָה, קַהְלוֹת הַקְּדוֹשׁ הַרִיגְתֶּם הַיּוֹם בְּזָכְרָה, קַהֲלוּ וְרַמִּיזוּ בַחֲוִירָה, גְּאוּנֵי אֶרֶץ וּנְקִי טְהוֹרָה, פְּעַמִּים קִדְשׁוּ שֵׁם הַמִּיַּחַד בְּמוֹרָא, וּבְעֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה בְּחֻדֵשׁ זֵיו לְטְהוֹרָה, וּבְחֻדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּקָרִיאַת הַלֵּל לְשׁוֹרְרָה, הַשְּׁלִימוּ נַפְשֵׁם בְּאַהֲבָה קְשׁוּרָה, אֲהִימָה עֲלֵיהֶם בְּכִי יָלַל לְחֲשֶׁרָה, כְּלוּלֵי כְתָר עַל רֹאשָׁם לְעֲטָרָה, וְעַל אֲדִירֵי קַהֲלֵי מַגְנָצָא הַהַדוּרָה. מְנַשְׂרִים קָלוּ מְאָרִיּוֹת לְהַתְּגַבְּרָה, הַשְּׁלִימוּ נַפְשֵׁם עַל יַחַד שֵׁם הַנּוֹרָא, וְעֲלֵיהֶם זַעֲקַת שֶׁבֶר אֲשַׁעֲרָה, עַל שְׁנֵי מְקַדְשֵׁי יְסוּדָם כְּהַיּוֹם עֲרַעֲרָה, וְעַל חֲרָבוֹת מְעֻט מְקַדְשֵׁי וּמְדַרְשֵׁי הַתּוֹרָה, בְּחֻדֵשׁ הַשְּׁלִישִׁי בְּשַׁלְיִישֵׁי נוֹסֵף לְדָאָבוֹן וּמְאִירָה, הַחֻדֵשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּד לְיַגּוֹן וְצָרָה, בְּיוֹם מִתּוֹן דַּת סְבָרְתֵי לְהַתְּאַשְׁרָה, וּבְיוֹם נְתִיבְתָהּ כְּמוֹ כֶּן אֵז חֲזָרָה, עֲלֵתָה לְהַלְמוֹת לְמְקוֹם מְדוּרָה, עִם תִּיקָה וְנִרְתִּיקָה וְהַדוּרְשָׁה וְחוֹקְרָה, לּוּמְדִיָּה וְשׁוּנִיָּה בְּאִישׁוֹן כְּמוֹ בְּאוּרָה, שִׁימוּ נָא עַל לִבְכֶם מִסְפָּד מֵרַקְשָׁרָה, כִּי שְׁקוּלָה הַרִיגְתֶּם לְהַתְּאַבֵּל וְלְהַתְּעַפְּרָה, כְּשֶׁרַפְתָּ בֵּית אֱלֹהֵינוּ הָאוֹלָם וְהַבִּירָה, וְכִי אֵין לְהוֹסִיף מוֹעֵד שֶׁבֶר וּמְבַעֲרָה, וְאֵין לְהַקְדִּים זוּלָתֵי לְאַחֲרָה, מִחַת כֶּן הַיּוֹם לְנִיתֵי אַעוֹרְרָה, וְאַסְפָּדָה וְאֵילִילָה וְאַבְכָּה בְּנַפְשׁ מְרָה, וְאַנְחֲתֵי כְּבֻדָּה מִבְּקָר עַד עָרֵב.

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בקרב:

וְעַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֵה וְלִבִּי נִהַם נְהִימוֹת, וְאַקְרָא לְמְקוֹנְנוֹת וְאֵל הַחֲכָמוֹת, אֵלֵי וְאַלְיָה כְּלָם הוֹמוֹת, הַיֵּשׁ מְכָאוֹב לְמְכָאוֹבֵי לְדַמוֹת, מַחוּץ תִּשְׁכַּל חָרֵב וּמְחַדְרִים אִימוֹת, חֲלָלֵי חֲלָלֵי חָרֵב מְטֻלִים עֲרָמִים וְעֲרָמוֹת, נִבְלָתָם כְּסוּחָה לְחֵית אֶרֶץ וּבְהִמוֹת, יוֹנֵק עִם אִישׁ

שִׁיבָה עֲלֵמִים וְעֲלָמוֹת, מִתְעַתְעִים בְּמוֹ מוֹנֵי וּמְרַבִּים כְּלָמוֹת, אֵיחָה אֱלֹהֵימוֹ אָמְרוּ צוּר חֲסִיוֹ בּוֹ עַד מוֹת, יָבֵא וַיּוֹשִׁיעַ וַיַּחְזִיר
נַשְׁמוֹת, חֲסִין יְהִי מִי כְמוֹדָה נוֹשֵׂא אֲלָמוֹת, תִּתְחַשֵּׂה וְתִתְאַפֵּק וְלֹא תִתְחַזַּר חַמוֹת, בְּאָמֹר אֵלֵי מִלְעִיגֵי וְאִם אֱלֹהִים הוּא יָרַב.

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בקרב:

וְעֵינַי עֵינַי יוֹרְדָה מִיָּם כִּי נִהַפְּךָ לְאֶבֶל מְשׁוֹרֵר, וְעֵגְבִי לְקַל בּוֹכִים לְהַפִּיךָ וּלְקַרֵּר מִי יְנוּד לִי וּמִי מִחֲזִיק לְהִתְעוֹרֵר, חֲמָה בִּי יִצְאָה
וְסַעַר מִתְגֹּרֵר, אֶכְלָנִי הֶמְמָנִי הַצָּר הַצּוֹרֵר, שֶׁבֶר עֲצָמוֹתַי זוֹרֵר וּמִפְרָר, סִלָּה כָּל אֲבִירֵי הַטְּבוּר וְהַשָּׂרֵר, רִטְיָה וּמְזוּזוֹן אֵין לְבָרֵר,
מִפְתִּי אֲנוּשָׁה בְּאֵין מִתְעִיל וּמְזוֹרֵר, עַל כֵּן אֲמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי אָמְרֵר, בְּכִי דְמַעְתִּי עַל לְחַיִּי לְצָרֵב.

על בית ישראל ועל עם יי כי נפלו בקרב:

כו

אז בְּהִלּוֹךְ יִרְמְיָהוּ עַל קְבָרֵי אֲבוֹת וְנָם עֲצָמוֹת חֲבִיבוֹת מָה אַתֶּם שׁוֹכְבוֹת בְּנִיכֶם גָּלוּ וּבְתִיבָהּ חֲרָבוֹת וְאַיִה זְכוֹת אֲבוֹת בְּאֶרֶץ
תְּלָאוֹבוֹת:

געו כְּלָם בְּקִינִים עַל חֲסָרוֹן בְּנִים דּוֹכְבוּ בְּקוֹל תַּחְנוּנִים פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים וְאַיִה הַבְּטָחַת וְזִכְרֹתֵי לֵהֶם בְּרִית רֵאשׁוּנִים:

הם הַמִּירוּ כְבוֹדֵי בְתָהוּ וְלֹא פָחַדוּ וְלֹא רָהוּ וְאַעֲלִים עֵינַי מֵהֶם וְלֹא נָהוּ וְלֹא שָׁהוּ וְאַיִךְ אֲתַאֲפֵק עַל אֲמִירַת לֹא הוּא:

זעק אֲב הַמּוֹן בְּעֵבוֹרָם וְחַגּוֹן פְּנֵי אֵל רַם חֲנָם גְּסִיתִי עֲשֹׂר בְּחִינּוֹת עֵבוֹרָם וְהֵן חֲזִיתִי שְׂבָרָם וְאַיִה הַבְּטָחַת אֵל תִּירָא אֲבָרָם:

טעו לְהִזְרוֹת בְּעִבּוּדוֹת זָרוֹת יַעֲצוּ לְחַצֵּב בְּאֵרוֹת בְּאֵרוֹת נִשְׁפָּרוֹת וְאַיִךְ אֲתַאֲפֵק עַל בְּטוּל עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת:

כה צוּח יִצְחָק פְּנֵי שׁוֹכֵן שַׁחַק לִשְׁנֹא בִּי טָבַח הַיּוֹסֵק וְהֵן זִרְעֵי נִשְׁחָק וְנִמְסַח וְאַיִה הַבְּטָחַת וְאַת בְּרִיתִי אֲקִים אֵת יִצְחָק:

מרו בְּיִרְמְיָהוּ וְטַמְאוּ הֵר הַמְרִיָּה נִלְאִיתִי נִשְׂוֹא גְעֵיָה עוֹלָה לִי מִנְשִׂיָּה וְאַיִךְ אֲתַאֲפֵק בְּהִרְיַגַת זִכְרִיָּה:

סח יָלַד בְּתִלְךָ דְּמַעוֹת כְּתַנְיִן זוֹלָף עוֹלָלִי שְׁטַפְחָתִי בְּעִלְף אִיךְ גָּזוּ מִנִּי בְּחִלְף וְאַיִךְ הִפְרַע מִנִּי דְמִים בְּדַמִּים כְּמָה אֵלְךָ:

פז רוּעָה נֶאֱמָן כְּפוּשׁ בְּאֶפֶר וּמְדַמֵּן צֹאן אֲשֶׁר בְּחִיקֵי הָאֱמָן וְאַיִךְ גָּזוּ בְּלֹא זָמַן וְאַיִה הַבְּטָחַת כִּי לֹא אֵלְמֵן:

קול בְּכִי לֹאָה מִתּוֹפְפֶת עַל לְבָבָהּ רַחַל אַחֲוָתָהּ מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ זִלְפָּה מִכָּה פְּנִיָּה בִלְהָה מְקוֹנְנַת בְּשָׂמֵי יְדִיָּה:

שׁוּבוּ תַּמִּימִים לְמִנוּחַתְכֶם מִלֵּא אַמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם שְׁלַחְתִּי בְּכֶלֶה לְמַעַנְכֶם הִנְנִי מְשׁוּבָב גְּלוּת בְּנִיכֶם:

כז

אִז בְּמִלֵּאת סֹפֶק יָפֵה כְּתַרְצָה הֵן אֲרֵאֲלֶם צַעֲקוּ חוּצָה: בֶּן חִלְקִיָּהוּ מֵאַרְמוֹן כִּי־צֵא אִשָּׁה יָפֵת תֹּאֵר מְגִנְלַת מִצָּא: גּוֹזְרִנִּי עָלֶיךָ בְּשֵׁם
אֱלֹהִים וְאַדָּם אִם שָׂד לְשָׂדִים אֵת אוֹ לְבָנֵי אָדָם דְּמוֹת יָפִיךָ כְּבִשָׁר וְדָם פִּחְדֶּךָ וַיִּרְאֶתְךָ כְּמִלְאָכִים לְבָדָם: הֵן לֹא שָׂד אָנִי וְלֹא גֵלֶם
פָּחַת יְדוּעָה הֵייתִי בְּשׁוּבָה וְנָחַת: וְהֵן לְשָׁלֵשׁ אָנִי וְלִשְׁבָעִים וְאַחַד וְלִשְׁנַיִם עֶשֶׂר וְשִׁישִׁים וְאַחַד: זֶה הָאֶחָד אֲבָרְהָם הֵיָה וּבֶן
הַשְּׁלִישָׁה אֲבוֹת שְׁלִישִׁיהָ: חֶק שְׁנַיִם עֶשֶׂר וְהֵן שְׁבַטֵי יִהּ וְשִׁשִׁים רַבּוֹא וְשִׁבְעִים וְאַחַד סִנְהֶדְרֵי יִהּ: טַעֲמֵי הַקֹּשִׁיבִי וְעֲשִׂי תְשׁוּבָה יַעֲן
הַיּוֹמֶךָ כֹּל כֶּף חֲשׁוּבָה: יָפֵה לְכִי בְּעֶלְזִי וְלִשְׁמוֹת בְּטוֹבָה וְלֹא תִקְרָא עוֹד בֵּת הַשׁוֹבְבָה: כִּי אֵיךְ אֲשַׁמַּח וְקוֹלִי מֵה אָרִים הֵן עוֹלְלֵי
נִתְנָנוּ בְּיַד צָרִים: לָקוּ נְבִיאֵי וְדָמָם מִגָּרִים גָּלוּ מְלָכֵי וְשָׂרֵי וְכֹהֲנֵי בְּקוֹלָרִים: מְלוֹן מִקְדָּשִׁי בַעֲוֹנֵי נִדְד דּוֹדֵי מֵאִז בָּרַח וַיִּדְד: נַעַם
אֲהֶלִי בְעַל פְּרִחֵי שְׂדַד רַבְתִּי עִם אֵיכָה יִשָּׁבֶה בְּדָד: סִחָה הָאִשָּׁה לְנִבְיָא יִרְמְיָה שֹׁח לֵאלֹהֵיךָ בְּעַד מַכַּת סַעְרָה עֲנִיָּה: עַד יַעֲנֶה אֵל
וַיִּמַר דַּיָּה וַיִּצְיִלְנִי מִחֶרֶב וְשָׁבִיָּה: פֶּלֶל תַּחֲנֹנָה לְפָנֵי קוֹנֵנוּ מְלֵא רַחֲמִים חוּס פְּאָב עַל בְּנוֹ: צַעֲק מֵה לְאָב שְׁהִנְלָה בְנוֹ וְגַם אוֹי לְבֶן
שְׁבָשְׁלָחַן אֲב אֵינוֹ: קוּם לָךְ יִמְיָה לְמָה תַחֲשָׁה לָךְ קִרָּא לְאֲבוֹת וְאַהֲרֹן וּמִשָּׁה: רוּעִים יְבוֹאוּ קִינָה לְהַנְשָׂא כִּי זָאבֵי עָרַב טָרְפוּ אֵת
הַשָּׂה: שׁוֹאֵג הֵיָה וַיִּרְמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל מִכְפֶּלֶה נוֹהֵם כְּלִבְיָא: תְּנֹו קוֹל בְּכִי אֲבוֹת הַצְּבִי תַעֲוּ בְּנֵיכֶם וְהִנֵּם בְּשָׁבִי: אִם כְּאָדָם עָבְרוּ
בְּרִית אֵיָה זְכוּת פְּרוּתִי בְּרִית: מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם בְּנֵי גְזֵרָה הִיא מְלַפְנִי שְׁמֵם מִקְדָּשׁ מִבְּלִי כְּאֵי מוֹעֵד עַל כִּי יְדִידִים נִתְנָנוּ לְהַמְעַד:
תְּשִׁיבֶם כְּמֵאִז סוֹמֶךָ וְסוֹעֵד תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי בָּא מוֹעֵד:

כח

אֵיךְ תִּנְחַמוּנֵי הֶבֶל וְכַנּוּרֵי נְהַפְּךָ לְאֲבָל בְּנַחֲלַת חֶבֶל כְּבֵד עָלִי עַל סֶבֶל וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

בְּזֶה יוֹם בְּכֹל שָׁנָה עֵדֶן עָלִי שָׁנָה וְהִנְנִי עֲגוּמָה וְעֲגוּנָה יוֹתֵר מֵאֲלֶף שָׁנָה וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

גָּבַר חֶרוֹן וְנִגְנַז אֶרוֹן בְּמִשְׁנֵה שְׁבָרוֹן בְּמִסְרָבֵי מְרוֹן וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

דִּירְתִי חֶרְבָה וְעֶדְרֵי נִשְׁבָּה וְרַבַּת אֲהֶלִיכָה בְּדָד יִשְׁבָּה וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

הוֹעַל אֲרִיָּה מִסְבָּכוֹ עַל אֲרִיאֵל וְהַסְבִּיכוֹ וְהִגְלָה מִסְכּוֹ מִנְחַתוֹ וְנִסְכּוֹ וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

וְהָרַג הַמוֹנִים מְשׁוּחֵי שְׁמָנִים בְּאוּוֵי נִמְנִים פְּרִחֵי פְהִנִים אֲלָפִים שְׁמוֹנִים וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

זָנְבִם כְּחוּי וְהִדְבִּיא בַעֲזֹרַת הַמְּלִבְיָא אֲרִיּוֹךְ כְּמוֹ לְבִיא עַל דָּם פֶּהֵן וְנִבְיָא וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

חֶרֶשׁ לְמִשׁוֹאוֹת עִיר מְלֵאָה תְשׁוֹאוֹת וּבְתִי סוֹפְרִים וּמִשְׁנֵיּוֹת יוֹתֵר מֵאַרְבַּע מֵאוֹת וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

טָסָה מְדֵי לְאֲבָד חֲמוּדֵי וּמִשְׁלָה בְּמַחְמְדֵי בְּקָרְעֵי מְדֵי וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

יַעֲצָה לְחַנֵּק בְּנֵי גוֹר מְזוּנָק בְּפֶה אֶחָד לְשִׁנָּק זָקֵן וַיִּשְׁיֵשׁ עוֹלָל וַיּוֹנֵק וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

כְּבָדָה שְׁלִישִׁית עַל קִדְשׁ רֵאשִׁית בְּשִׁצְפָּה חֲרִישִׁית בְּתֵה לְהִשִּׁית וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

לְחַצָּה לְחַלֵּק בְּנֵי חַלֵּק וְחוֹלֵק שְׁאִין לָכֶם חַלֵּק בְּשֵׁם אֵל דּוֹלֵק וְאֵיךְ אֲנַחֵם:

מְרַדֵּה אֲדוֹם עֲדוּשֶׁת אֲדוֹם וְאַצָּה בְּזוֹדוֹן לֹאבֵד כֹּס נְהוֹדוֹם וְאִיךְ אֲנַחֵם:
נוֹעֲדוּ עִם אֲדָמוֹן מוֹאֵב וְעִמּוֹן לְהִשְׁבִּית אֲמוֹן וּלְהַחְרִיב אֲרָמוֹן וְאִיךְ אֲנַחֵם:
סֵלָה כָּל אֲבִירֵי וְעֲדָרֵי חֲבָרִי וְהַבְּלָגוּ גִבּוֹרֵי לַעֲיִן כָּל עוֹבְרֵי וְאִיךְ אֲנַחֵם:
עֵיפָה נִפְשֵׁי לְהַרְגִים לְמִסְפָּר הַהֲרוּגִים כְּאֵיל עוֹרְגִים וְעֲלִיף גְּהָרְגִים וְאִיךְ אֲנַחֵם:
פְּלָצוּ בְּיוֹם קָרֵב בְּמִזְרַח וּבְמַעֲרָב דָּמָם מְעַרְבֵי קֹהֵל וְעַם רַב וְאִיךְ אֲנַחֵם:
צָרוֹת עַל צָרוֹת זֶה מִזֶּה מְצָרוֹת גְּדוֹלוֹת וּבְצָרוֹת אֲרָכוֹת וְלֹא קִצְרוֹת וְאִיךְ אֲנַחֵם:
קִשְׁרוּ צַנְתֶּם וְחֲגְרוּ חֲנִיתֶם וְאַסְפוּ מִחֲנוֹתֶם וְהֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתֶם וְאִיךְ אֲנַחֵם:
רַבּוֹת אֲנַחֲוֹתֵי וְעֲצוּמוֹת שִׁיחֹוֹתֵי רַבּוֹ נְהַמּוֹתֵי וְאַתֶּה יְהוָה עַד מָתֵי וְאִיךְ אֲנַחֵם:
שְׁמַעְתָּ חֲרָפְתָּם חֲרָפוֹנִי בְּשִׁפְתֶּם שִׁיבְתֶם וְקִימְתֶם אֲנִי מִנְּגִינְתֶם וְאִיךְ אֲנַחֵם:
תִּקְוַתְכֶם אֲפֹאֵה מֵהָרְחֵק אֲפֹאֵה וְאִיךְ אֲנַחֵם:
תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם בְּשִׁאֲרוֹ מֵעַל הוֹנוֹנִי עוֹבְדֵי הַבַּעַל עַד יִשְׁקִיף וַיִּרְא מִמְּעַל מוֹרִיד שָׁאוֹל וַיַּעַל וַיֵּאָז אֲנַחֵם:

כט

אֲמַרְתִּי שְׁעוּ מִנִּי בְּכִי אֲמַרְר מֵר נִפְשֵׁי וְרוּחֵי אֲקַרֵּר עִם לִוְיָתָן הַעֲתִידִים לְעוֹרֵר:
בְּכִי יַעֲזֹר עָלַי יְגוֹנֶה בֵּית עַמִּי הַתְּאֲבָכִי בְּגִינֶה אֵל תִּתְּנֵי פוּגַת לֶךְ אֵל תִּדְּם בֵּית עֵינֶה:
גַּעֲי בְּכִיָּה מְעַטְטָרַת בְּעֲלִיזוֹת הָיִיתָ מְקַדֵּם וְהִנֵּה לְבָזוֹת אֵיכָה נִהְיִיתָ הֲרַעָה הַזֹּאת:
דָּמִי אֵל תִּתְּנֵי פֶלְטָה הַנִּשְׁאָרָה הָרִימִי קוֹל וְנִזְעָקִי מֵרָחֵק כִּי שָׁבַר עַל שָׁבַר נִקְרָא:
הֵן לְאֲמִים עַת נִקְבְּצוּ חַי עֲלֵיךְ כָּרוֹת בְּרִית כְּתֻפְצוּ עַל עַמָּה יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְּעַצְּבוּ:
וּנְכָלוּ מִזְמוֹת נְטוֹת אֲשׁוּרֵי לְמַעוֹד אֲחֵרֵי הַהֶבֶל לְהַהֲבִיל וּמִפְּנֵי לְרַעוֹד אֲמָרוּ לִכּוּ וְנִכְחַדְדִם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד:
זֹאת הִשְׁמִיעוּ בְּנֵי מִקְרָאֵי לֹו גִיחַל אִם יִקְטְלֵנוּ בְּעָרִיץ לְמוֹרָאֵי הַכִּיִן יְהוָה זָבַח הַקָּדִישׁ קִרְאֵי:
חֲלָלִי אֲזִי הֲרַבּוּ וְהִרְגוּ טוֹבֵי יִסְרוֹנֵי קִשּׁוֹת צָרִי וְאוֹיְבֵי הַמְּכּוֹת הָאֵלֶּה הַכִּיתִי בֵּית מֵאֲהָבִי:
טָנַף צַחֲנֶתֶם מֵאֲנַתִּי בָּם לְהִשְׁתַּתֵּף הַשְּׁמִידוֹ גִּבּוֹרֵי כָּלֶם בְּחַתֵּף כָּל נֶחֱח טוֹב יִרְדֵּךְ וְכַתֵּף:

יחד לטבח הובלו כטלאים וגדיים בנות מחטבות משפצות עדי עדיים גמולי מחלב עתיקי משדדים:

כבש האב רחמיו לזבח ילדים השלים ככרים לטבח הכין לבניו מטבח:

לאמותם נואמים הננו נשחטים ונטבחים כהקדישום לטבח והתיקום לאבחים נשים פרים עללי טפחים:

מי ישמע ולא ידמע הבן נשחט והאב קורא את שמע מי ראה כזאת מי שמע:

נות בית היפה בתולת בת יהודה צנארה פשטה ומאכלת השחיזה וחדדה עין ראטה ותעידה:

סגפה האם ופרחה רוחה ונפשה השלימה לטבח ארוחה כארחה אם הבנים שמחה:

עלצו הבנות פנוסות וארושות לאבחת חרב לקדם דצות וששות דמם על צחיה סלע לבלתי הפסות:

פונה האב בככי וללה עצמו על חרבו לדרך ולהפילה והוא מתגלל בדם בתוך המסלה:

צדקה דינה פוריה בהקריבה ענפיה ותמור מזרק דם קבלה בכנפיה תתנפח תפרש פפיה:

קורתי מי יגוד שוד ושבר ישתרג מחמד עיני כגמסר לחכם ולהרג אם פהרג הרגיו הרג:

רעיוני נבהלו ואתונתני פלצות ושבר באחת נמצא הפתוב בו תקנה וסבר פי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר:

שלם נמצא בכל פעלו נפשו לטבח השלים מפחד חילו וגם קבורה לא היטה לו:

תתי לפי מצא תכן עניניו ידעתי אני צדק וישר דיניו ויהיה טוב ליראי האלהים אשר ייראו מלפניו:

קדשיו לא יאמין השלים עונותם לשערה סמן טוב לאדם שלא נספד ונקבר פשוה ביום רעה לא יירא:

לזאת יחרד לפי יתר בחלקה גבורי נרעצו ונכנעו להשפילה כנפול לפני בני עולה

ועד מתי תהיה כגבור לא יוכל להושיע נקמת דם עבדיה לעינינו תודיע אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:

נקום נקמתי מאת מעני עת נקמה היא לדון דיני אל קנוא ונקם יהוה:

יהוה כגבור צא ידי חובה פרע שובר כתוב שטר חוב תקרע שבר זרוע רשע ורע:

ממרום כהסיק אש במעזיבה ותקרה חומת אש סביב שומירה ובית דירה שלם ישלם המבער את הבערה:

וכעל גמולות נא שלם אויבי תפיל מהרה ותכלם כי אל גמלות יהוה שלם ישלם:

שונאיה תצמית סף רעל תשקם המת תחת ידו נקם ונקם אם בכזה לא תתנקם:

העל כן נקראת אש מלחמה צריח לכלות ובהם להנממה נקם יהוה ובעל חמה:
קנא לשמה עבורה האל וילדם עבדיה השפוח ולחרכבות אריאל נקם נקמת בני ישראל:
טפי דמי אחת לאחת מנויות וניו נצחם על בגדיה בפדפורח היות דין בגוים מלא גויות:
נלאיתי נשוא את כל התלאה תחיש גאלתי ומהר המראה כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה:

ל

מעונעי שמים שחקים ונבלוח מלאים מהודח והם לא יכלפוח אף כי הפית:
מטוב ומה נעים שבתה עם רעים בכנפי צעצעים יען הנה עם לבכה לבנות הפית:
נאור אהבתה הרעית לעמה כי הם נחלתה ולידע כי שמה נקרא על הפית:
נקרים שם באו ועמים יקראו ואותותיו ראו למען יראו וכבוד יהוה על הפית:
חטאי כי עצמו אכלתני קנאה וערה צר היסוד שמיני שואה ונתן את הפית:
חמודי אוצר הן הביאום בהיכליהן מלאו כרסיהן וצנה הפהן ופנו את הפית:
מדוע נתכה המה לא שכה על מה עשה צורנו פכה לארץ הזאת ולפית:
מקום כהני נגשו ושם יתקדשו והם פעת רפסו המון גוים רגשו נסבו על הפית:
בת קול היא עונאה מה תתמהו פגע סמל הקנאה הבאתם וכנגע נראה לי בפית:
רביצת עולם מלא שוכן בהיכלו התעשו צרה לו עור ופסח לא יבוא אל הפית:
יען השחתם מצאונכם רעות חלל המקדש והנה מגרעות נתן לפית:
קדוש יתעשת אמת לנו בשת ישלח תחפשת וחטאת אל ישת וחטא את הפית:
במקור הנפתח ומעלה על שפה מבפר לתדשו ועלה לתרופה מתחת מפתן הפית:
חמול עיר התרבה תמור מוקד לשביכה חומת אש סוככה לכבוד תהיה בה אל דביר הפית:
זרה והעבר טמאה מביתה מלפי אליל כליל תחלוף ותקרא אנכי פניתי הפית:
קדש בית מעוני ותשוב למלוני ונקבצו לגיוני והני כבוד יהוה בא אל הפית:

אִשׁ תּוֹקֵד בְּקֶרְבִּי, בְּהַעֲלוֹתִי עַל לִבִּי - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

קִינִים אָעִירָהּ, לְמַעַן אֲנַפִּירָהּ - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

אֲזוּ יִשִּׁיר מִשָּׁהּ, שִׁיר לֹא יִנָּשֶׂה - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

וַיִּקְוֶנוּ יְרֵמְיָהּ, וַנְּהַה נְהִי נְהִיָּה - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

בֵּיתִי הִתְכַּוְּנוּ, וְשָׁכַן הָעָנָן - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

וְחַמַּת אֵל שָׁכְנָהּ, עָלֵי כַעֲנָנָהּ - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

גְּלִי יָם הָמוּ, וְכַחוּמָה קָמוּ - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

זְדוּנִים שָׁטְפוּ, וְעַל רֵאשֵׁי צָפוּ - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

זָגוּ מִשְׁמַיִם, וְצוּר יָזוּב מֵיָם - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

לָעֲנָה וְתַמְרוּרִים, וּמַיִם הַמָּרִים - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

הַשָּׁכַם וְהַעֲרַב, סְבִיבוֹת הַר חוֹרֵב - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

קְרוּא אֱלִי אֶבֶל, עַל נְהִרוֹת בְּבָל - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

וּמִרְאָה כְּבוֹד יְיָ, כְּאִשׁ אוֹכֵלֶת לִפְנֵי - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

וְחָרַב לְטוֹשָׁהּ, לְטַבַּח נְטוֹשָׁה - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

זָבַח וּמִנְחָהּ, וְשָׁמֶן הַמִּשְׁחָהּ - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

סִגְלַת אֵל לְקוֹחָהּ, כְּצֵאֵן לְטַבְּחָהּ - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

חֲגִים וְשִׁבְתוֹת, וּמוֹפְתִים וְאוֹתוֹת - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

חַעֲנִית וְאֶבֶל, וְרֹדֶף הַהֶבֶל - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

טוֹבוֹ אֱהָלִים, לְאַרְבַּע הַדְּגָלִים - בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם

אֱהָלֵי יִשְׁמַעֲאֵלִים, וּמַחֲנֹת עֲרָלִים - בְּצֵאתִי מִירוּשָׁלַיִם

יובל וישמטה, וארץ שוקטה - בצאתי ממצרים

מכור לצמיתות, וכתוב לכריתות - בצאתי מירושלים

פפרת וארון, ואבני זכרון - בצאתי ממצרים

ואבני הקלע, וכלי הבלע - בצאתי מירושלים

לוים ואהרנים, ושבעים זקנים - בצאתי ממצרים

נוגשים ומונים, מוכרים וקונים - בצאתי מירושלים

משה ירעני, ואהרן ינחני - בצאתי ממצרים

ונבוכדנצר הרע, וטיטוס הרשע - בצאתי מירושלים

נערוך מלחמה, ויי שמה - בצאתי ממצרים

רחק ממנו, והנה איננו - בצאתי מירושלים

סתרי פרקת, וסדרי מערכת - בצאתי ממצרים

חמה נמכת, עלי סוככת - בצאתי מירושלים

עולות וזבחים, ואשי ניחוחים - בצאתי ממצרים

בחרב מדקרים, בני ציון הקרים - בצאתי מירושלים

פארי מגבעות, לקבוד נקבעות - בצאתי ממצרים

שריקות ותרועות, לקלון וזנועות - בצאתי מירושלים

ציצת הזקב, והמשל נרהב - בצאתי ממצרים

אפס העזר, והשלוף הנזר - בצאתי מירושלים

קדשה ונבואה, ושכינה נוראה - בצאתי ממצרים

נגאלה ומוראה, ודנה וטמאה - בצאתי מירושלים

רנה וישועה, נחצוצרות תרועה - בצאתי ממצרים

וַעֲקַת עוֹלָל, עִם נְאֻמַּת חֶלֶל - בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם

שְׁלַחַן וּמִנּוּחָה, וְכִלְיֵי וּקְטוֹרֵה - בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם

וְאֵלֵי וְתוֹעֵבָה, וּפְסֵל מִצְבֵּה - בְּצִאתִי מִירוּשָׁלַיִם

תּוֹרָה וְתַעֲוִדָה, וְכִלְיֵי הַחֲמֻדָה - בְּצִאתִי מִמִּצְרַיִם

שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה, וְנֶס יְגוֹן וְאַנְחָה, בְּשׁוּבִי לִירוּשָׁלַיִם

לב

אֶצְבְּעוֹתַי שָׁפְלוּ וְאַשְׁוִיֹּתַי נָפְלוּ
אוֹיֵה:

בְּנֵי צִיּוֹן גָּלוּ וְכָל אוֹיְבֵי שְׁלוֹ
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

בֵּית וַעֲזָרוֹת בְּיוֹם אַף נִגְרוֹת
אוֹיֵה:

פְּנֵי שָׂרִים וְשָׂרוֹת כְּמוֹ שׁוֹלֵי קִדְרוֹת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

גַּלַּת הַכְּתָרַת כְּנָבֵל נִשְׁבְּרַת
אוֹיֵה:

עֲטֻרַת תַּפְאֲרַת לְאַרְצֵי נִגְרָרַת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

דַּרְכֵי עִיר אֲבֵלוֹת וַיִּחְדְּלוּ הַקְּלוֹת
אוֹיֵה:

אֲרָחוֹת הַסְּלוּלוֹת חֲשֻׁכוֹת וְאַפְלוֹת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

הֵיכָל וּכְתָלָיו מְעִי הֵמוּ עָלָיו
אוֹיֵה:

וְעַל שְׁלַחַן וְכִלְיֵי וּמְעִיל עַל שׁוֹלָיו
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

וְנֵי הָעַמּוּדִים בְּיַד בְּנֵי עֲבָדִים

אוֹיָהּ:
וְהִקְרָה רוֹבְדִים רַבִּים וְנִכְבְּדִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

זְבָחִים וּמִנְחֹת לְמִשְׁוֹאוֹת וּמִדְּוִחוֹת
אוֹיָהּ:
הִדַּר מִזְבְּחוֹת בְּיָגוֹן וְאַנְחֹת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

חַל וְהִסּוּרָג לְחֶרֶב וּלְהָרָג
אוֹיָהּ:
בְּנֶגֶן הַנְּאָרָג נְדוּשׁ בְּמוֹרָג
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

טְלָאִים מְבַקְרִים מְנִי נְעַדְרִים
אוֹיָהּ:
וְטַבְעוֹת סְדוּרִים וְנִנְסִין הַהֲדוּרִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

יִפִּי נְבִרְכָת אֵיכָה נְהַפְכָת
אוֹיָהּ:
וְגִפְן וּפְרֹכָת וּמִנְחַת מְרַבְכָת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

כִּיּוֹר עִם כִּנּוּ הַתְּעִיף בּוֹ וְאִינוּ
אוֹיָהּ:
הִנֵּר עִם שְׁמֵנוּ לְקַח מְמִכּוֹנוּ
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

לְחֵם הַפָּנִים שָׂאוּ עָלָיו קִינִים
אוֹיָהּ:
וְטוּרֵי רְמוּנִים לְמֶרְמֵס נְתוּנִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

מְנוּרָה הַטְּהוּרָה אוֹרָה נְעַדְרָה
אוֹיָהּ:
וּמִגְרָפָה יְקָרָה נְטוּלָה וְחִסְרָה
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

נּוֹי יָם הַנְּחֹשֶׁת לְעוֹבְדִים לַבְּשֶׁת

אוֹיָהּ:
וּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁת וְסִלּוֹת מִרְחֻשָׁת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

סִלְתוֹת וְנִסְכִּים מָנוּ נִחְשָׁכִים
אוֹיָהּ
וּבְעֵז וְיָכִין לְאָרֶץ נִשְׁלָכִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

עַל מַחְתָּה וּמִזְרֵק אוֹיִב שֶׁן חָרַק
אוֹיָהּ:
טָנִי גַם כּוֹז זָרֵק וְאֵת חֲרָבוֹ הַכָּרֵק
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

פִּשְׁפָּשִׁים וּשְׁעָרִים אֲרָצָה נִגְרָרִים
אוֹיָהּ:
הַתְּמִים וְהַאוֹרִים אֵיכָה נִסְתָּרִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

צְפִירַת מַעֲטָפוֹת בְּאֵיבָה נְהַדְפּוֹת
אוֹיָהּ
לְשִׁכוֹת הַיְפּוֹת וּבֵית הַחֲלִיפוֹת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

קִיר מָגֵן וּמִיָּרֵקֵר הַהֲרָה
אוֹיָהּ:
וְזָרְקוֹ הַמְרָה וְשָׂרְפוֹ הַבִּירָה
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

רְאִשֵׁי מִשְׁמָרוֹת סְבוּכִים בְּצָרוֹת
אוֹיָהּ:
וְשָׂרֵי הַעֲשָׂרוֹת בִּיד בְּעֵלֵי חֲטָרוֹת
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

שַׁעַר בַּת רַבִּים לְזַאבֵי עֲרָבִים
אוֹיָהּ:
לְקַחוּ הַכְּרוּכִים תְּפִים וְאַבּוּבִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

תְּאִים הַנְּאִים לְבָנִים הַשְּׁנוּאִים

אוֹיָהּ:

בְּפֹז מְסֻלָּאִים לְחֻלְדוֹת הַסְּנָאִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

בְּנִים הַיְקָרִים בְּחֻרְבוֹת גְּדֻקָּרִים
אוֹיָהּ:

לוֹיִם הַמְשֻׁרְרִים וְכַהֲנִים מִקְטִירִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

רוֹבִים וּפְרָחִים לְחֻצִּים וּשְׁלָחִים
אוֹיָהּ:

בְּכוֹרוֹת וְטַפוֹתֵיהֶם בְּיָגוֹן נְאֻנְתֵיהֶם
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

וּמִפְתָּחוֹת זָרְקוּ בְּשׁוֹרֵם כִּי לָקוּ
אוֹיָהּ:

בְּעֶזְרֵן נִמְקוּ וְכַפִּים סָפְקוּ
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

כַּפוֹת וּבְזִיכִים מְנִי נִפְסְקִים
אוֹיָהּ:

וּבְנֵי נְאֻנְקִים בְּאֶרֶץ מְרֻסְקִים
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

חֵי חוֹבוֹ גְּבָה וְצִיץ טְהוֹר נִשְׁבָּה
אוֹיָהּ:

גַּר מְעַרְב כְּבָה וְשִׁמְחַת בֵּית הַשְׁוֹאֲבָה
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

זָדִים בְּנֵי עֲדָנָה עַל בְּנֵי מִי מְנָה
אוֹיָהּ:

פָּאָר בְּגָדֵי כְהֻנָּה בְּיָדָם נִתְנָה
אוֹי מָה הָיָה לָנוּ:

קִטְרֵת נְעֻדָּרַת וְאָרוֹן וְכַפֵּרֵת
אוֹיָהּ:

תִּכְנֵן בְּזֵרֵת תִּמְכַּץ גְּפֻזָּרַת עֹז מְהֵרָה תִּהְיֶה לָנוּ:

• מחבר: רבי מנחם בן מכיר

אָבֶל אַעוֹרֶר, אַנִּינֹת אַגְרֶר אוּיָה לִי

בְּכִי אַמְרֶר, בְּחֶמֶת צוֹרֵר דְּרָכֵי סוֹרֵר, אֵלֵלִי לִי

גְּלוֹת אַרְףּ, וְלִבִּי הֵרַף אוּיָה לִי

דְּרַף וּפְרַף, נַח שְׂרַף וְצִידוֹ חֶרַף, אֵלֵלִי לִי

הַמְעֵט מִבְּאִישִׁי, וְחִלְלוּ מִקְדָּשִׁי אוּיָה לִי

וְהִבְזוּ קְדוּשִׁי, הִחֲלוּ מִמִּקְדָּשִׁי וְזָחְלוּ קְדוּשִׁי, אֵלֵלִי לִי

זְמַן שְׁנַת תַּתְּנ"ו, בְּנ"א לְמַחְזוֹר רַב"ו אוּיָה לִי

חִילוֹת זַיְנוּ, מְקוֹמָם פָּנוּ כְּאַרְבֵּה נְמִנוּ, אֵלֵלִי לִי

טַעוֹת בְּקִשׁוֹ, וְעֵלִי הִקְשׁוּ אוּיָה לִי

יִרְאַתָּם קוֹשְׁקִשׁוּ, וְאוֹתוֹת הִקִּישׁוּ וְאוֹתֵי עֲקִשׁוּ, אֵלֵלִי לִי

כֶּפֶר מְאַסּוּ, נְפִשׁוֹת חֲמָסוּ אוּיָה לִי

לְוִי בּוֹסְסוּ, כְּהֵנִי בּוֹשְׁסוּ צְנוּעֵי אָנְסוּ, אֵלֵלִי לִי

מְתֵי חֶרֶב מְהַדְּמִים, בְּאַפָּס דְּמִים אוּיָה לִי

נִבְלַת תְּמִימִים, בְּלֵי מוֹמִים הָיוּ שׁוֹמְמִים, אֵלֵלִי לִי

סָחֹב וְהִשְׁלַף, עָרוֹם וְלִכְלַף אוּיָה לִי

עוֹבְדֵי מֶלֶךְ, חֵיל יָרֵב מֶלֶךְ וְרָדוּ בְּפִלֶף, אֵלֵלִי לִי

פְּרִיעָה וּפְרִימָה, עַל תּוֹרָה תְּמִימָה אוּיָה לִי

צָר בְּיַד רָמָה, הַמְסַפֵּן תְּרוּמָה נָם לְהַחְרִימָה, אֵלֶּלִי לִי

קוֹל בְּתֵי פְּנִסִּיּוֹת, וּבְתֵי תוֹשִׁיּוֹת אוֹיְהָ לִי

רַחֲמֵינִיּוֹת, בִּידֵיָהוּן נְקִיּוֹת זְבָחֵי רְאִיּוֹת, אֵלֶּלִי לִי

שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת, חֲתָנִים וְכֹלוֹת אוֹיְהָ לִי

תְּזוּדוֹת וּבְלִילוֹת, בַּחֲוָרִים וּבְתוֹלוֹת וְטוֹבֵי קִהְלוֹת, אֵלֶּלִי לִי

אֲחִים גַּם יַחַד, נְשַׁפֵּף דָּמָם כְּאַחַד אוֹיְהָ לִי

כֵּן אֲחִיּוֹת בְּפִחַד, יִרְאֵת שֵׁם הַמִּיחָד לְטַבַּח לְהֶאֱחָד, אֵלֶּלִי לִי

מְלַמְדֵי סֵפֶר, נְשַׁף וְנֶצֶף אוֹיְהָ לִי

חֵף אֲמָרֵי שְׁפָר, מְלֵא חֲצָץ נְאֶפֶר וְאֵיָה שׁוֹקֵל וְסוֹפֵר, אֵלֶּלִי לִי

הִקְיָתָה זֹאת מְאֹז, עֲלָה גּוֹי עֵז אוֹיְהָ לִי

לְהַשְׁמִיד הוֹעֵז, וְאֶסֶף עִם נוֹעֵז בְּנֵי נָבֵל וְלַעֲזוֹ, אֵלֶּלִי לִי

בְּקִשׁ עֶקֶר, רַק לְעֶקֶר וּלְעֶקֶר אוֹיְהָ לִי

בְּקוֹ אֲרָמֵי מְשַׁקֵּר, יְזוֹם אֲרָמֵי לְעֶקֶר וְלֹא לְגֵרֶם לְפֶקֶר, אֵלֶּלִי לִי

מְשִׁים הַבְּרִית, לְוֹלֵי הוֹתִיר שְׁאֲרִית בְּגִיא נְכָרִית, אוֹיְהָ לִי

כְּשֶׁר שְׁעָרוֹרִית, יְדִידוֹת עֶבְרִית רַחֲמָם מִהַכְּרִית, וַיֵּשׁ תִּקְוָה וְאַחֲרִית

לד

יּוֹם אֲכַפֵּי הַכְּבֹדְתִי וַיִּכְפְּלוּ עוֹנֵי בְּשִׁלְחֵי יָד בְּדָם נְבִיא וּבָא אֵל מִקְדָּשׁ יְהוָה וְלֹא כִסְתָהוּ אֲדָמָה עַד בֹּא חֲרָב מוֹנֵי וְלֹא שָׁקַט עַדִּי
הַשָּׁם דָּם הַנְּבִיא וְכִרְיָה וַיִּרְבַּ בְּבַת יְהוּדָה תְּאֲנִיָּה וְאַנְיָה:

הִנֵּה הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עַד בֹּא רַב טְבָחִים וּבָא אֵל מִקְדָּשׁ יְהוָה וּמִצָּא דָמִים רוֹתְחִים וַיִּשְׁאַל לְכַעְבוֹר זֶה הַפְּתָנִים הַזּוֹכְחִים וַיַּעֲנוּהוּ כִּי
זֶה הוּא דָם קָרְבָן הַזְּבָחִים וַיִּנְסֶה בְּדָם פָּרִים וְדָם אֵילִים וְדָם מַחִים וְגַם זְבָחוֹ זְבַח רַב לְחֶקֶד מֶה הִנֵּה וַיִּרְבַּ בְּבַת יְהוּדָה תְּאֲנִיָּה
וְאַנְיָה:

ובכל זאת לא שקט ועודו פים נגרש ויבקש הדבר וימצא מפרש כי הוא דם איש האלהים על לא חמס שרש ויאמר נבונראדן גם דמו הנה נדרש אספו לי הפהנים והוציאום מבית יה כי לא אשקוט עדי ישקוט דם הנביא זכריה ויגרב בבת יהודה מאניה ואניה:

דקר ישישים למאות ובחורים לרבואות ויורד לטבח פהני יהוה צבאות ואין שקט לדם נביא ויהי למופת ואות והבנים נשחטים ועיני אבות רואות ואמותם לטבח גם אחריהם באות ואומר לנפשי זה חטאתך וזה פריה ויגרב בבת יהודה מאניה ואניה:

הוסיף להרוג נשים עם יונקי שדים ודם עולה ביניהם פדם יאור מצרים עד אשר נשא נבונראדן לבו לשמים וימר האין די בבנות ירושלים הכלה אתה עושה את שארית השבנה ויגרב בבת יהודה מאניה ואניה:

לה

שכרת לא מיין השליכי תפיה קרחי נא וגזי והשחיתי אפיה שאי על שפים קינה וסבי כל אגפיה ונעקי לפני יהוה על חרבן ספיה על חרב ספיה שאי אליו כפיה:

איכה בצר ואויב בציון עיר ממלכת איכה רגל זדים אדמת צבי דורכת בבואם מצאו כהנים שומרי המערכת ועל משמרותם עמדו ולא אזבו המלכת עד אשר שפך דמם כמימי המהפכת ובא כל ערל וטמא מבית לפרכת מקום אשר כהן גדול נרא שם ללכת והחריבו סעפיה וסלונגי שקופיה ונעקי לפני יהוה על חרבן ספיה על חרב ספיה אליו כפיה:

קול יללת בת ציון מרחוק נשמעת תזעק וזעקת חשבון תבכה בכי מיפעת אהה כי כוס שתיתי ומציתי קבעת אכלוני שני אריות חדודי מלמענת בת בבל השדודה ובת אדום המרשעת מה תתאונגי ציון וחסאתך נודעת על רב עונך גלה עמך מבלי דעת על עזבך צופיה לשאול בתרפיה ונעקי לפני יהוה על חרבן ספיה על חרב ספיה אליו כפיה:

אל תשמחי אויבתי על פי נשבר קרני כי נפלתי קמתי ויהוה עזרני הנה יאספני שדי אשר פזרני ויגאלני ממה צורי אשר מכרני וינחם וינחם וינחמי אלהי אשר עכרני:

לו

ציון, הלא תשאלי לשלום אסיריה, דורשי שלומה והם יתר עדריה: מים ומזרח ומצפון ותימן שלום רחוק וקרוב שאי מכל עבריה: ושלום אסיר תאנה, גותן דמעיו כטל חרמון ונכסף לרדתם על הרריה: לבכות ענותה אני תנים, ועת אהלם שיבת שבותך אני כנור לשיריה: לבי לבית אל ולפניאל מאד יקמה ולמתנים וכל פגעי טהוריה, שם השכינה שכנה לה, והיוצרה פתח למול שערי שחק שעריה, וכבוד אדני לבד הנה מאורה, ואין שמש וסהר וכוכבים מאיריה. אבחר לנפשי להשתפך במקום אשר רוח אלהים שפוכה על בחיריה. את בית מלוכה ואת פסא אדני, ואיה ישבו עבדים עלי כסאות גביריה? מי יתגני משוטט במקומות אשר נגלו אלהים לחוננה וציריה! מי יעשה לי כנפים וארחיק נדוד, אניד לבתרי לבכי בין בתריה! אפל לאפי עלי ארצה וארצה אבניה מאד ואחנן את-עפריה, אף כי בעמדי עלי קברות אבתי ואשתומם בתברון עלי מבחר קבריה! אעבר ביצרה וכרמלה ואעמד בגלעדה ואשתוממה אל הר עבריה, הר העברים והר ההר, אשר שם שני אורים גדולים מאיריה ומוריה. חיי נשמות – אויר ארצה, וממר דרור אבקת עפרה, ונפת צוף – נהריה! ינעם לנפשי הלה ערם ויחף עלי חרבות שממה אשר היו דביריה, במקום ארונה אשר נגנו, ובמקום פרוביה אשר שכנו חדרי חדריה! אגז ואשליה פאר גזרי ואקב זמן, חלל בארץ טמאה את-גזיריה – איה יערב לי אכל ושתות בעת אחזה, פי יסחבו הפלבים את-כפיריה? או איה מאור יום יהי

מתוך לעיני בעוד אראה בפי ערבים פגרי נשרי? כוס היגונים, לאט! הרפי מעט, כי כבר מלאו כסלי ונפשי ממרוך. עת
אזפרה אלה – אשמה חמדה, ואזפר אהליבה – ואמצה את-שמרי! ציון כלילת גפי, אהבה וחו תקשרי מאז, ובה נקשרו
נפשות חבריך – הם השמחים לשלוחך והכואבים על שוממותך ובוכים על שברך. מבור שבי שואפים נגדך ומשתחוים איש
ממקומו אלי נכח שעריך, עדרי המונה, אשר גלו והתפזרו מהר לגבעה ולא שכחו גדרך, המחזיקים בשולך ומתאמצים
לעלות ולאהז בסנסני תמריך. שנער ופתרוס הנערכוך בגדלם, ואם הבלם ידמו לתמך ואורך? אל מי ידמו משיחך ואל מי
גביאך ואל מי לויך ושריך? ישנה ויחלף כליל כל-ממלכות האליל. חסנה לעולם, לדור ודור נגריך. אנך למושב אלהיך,
ואשרי אנוש יחטר יקרב וישפן בחצריך! אשרי מחכה וגיע ויראה עלות אורך ויבקעו עליו שחרך, לראות בטובת בחירך
ולעלז בשמחתך בשובך אלי קדמת נעורך!

לז

ציון קחי כל צרי גלעד לציריך אין די למען פים גדלו שברך:
ארץ צבי את בתוך גוים נתונה ומן עדן מקום כל יקר יצאו נהריך:
ויהי לאות נעמן רחץ בשרו במי ירדן אזי נאסף אף כי טהוריך:
אף לא יסלה עפר ארצה בנהב ופז יקר כמו יהלום מחצב הרריך:
כל מענגים בבא בסרך ולא קהתה השן ואולם כצוה מתקו מרוך:
פריך למרפא וכל עלה תעלה הלא וכיערת הדבש היו יעריך:
עם הפתנים ברית פרתו מתוך ואין שטן אבל השלמו להם כפיריך:
בה כל בהמה ועוף חכמו עדי פחמור הנה לפנים לבן יאיר חמוריך:
בה אל לבדו ואין בלתו ויצא שמה כי שם אלהי אמת נודע בשריך:
מה טוב ונעים בבא שבטי בני יעקב שלש פעמים בכל שנה שעריך:
בה סוד תעודה וסוד חכמות ובאו בני קדם וחקמי שבא לכתוב ספריך:
מלך בקרבך ובה שרי חילים בכל נשק ועל כל לאם גברו גביריך:
שוטרים בכל הגבול שופטים בכל עיר ועיר זקני אמת הם ואין מורה פמוריך:
בימי בחורות היות קדש לאל נבחרו ובני גביאים בני אל חי נעריך:
בה התקופה עלי קו האמת נשקלה תכן שנות דור ודור בשני אדריך:
מולד לבנה פפי ארבה והמחזה שומה לרחבך ובה הראית סתריך:
נראה בתמוז פסיל בה יעלה כי שאר כל התדשים לבד זה בתדריך:
איה דבירך מקום ארון ואיה הדר היכל והמזבחות איה חצריך:
איה משיחך בעד עמה יכפר ומה הנה לילדי קהת איה נזיריך:
איפה גביאים בני עליון וכל יועצה אבדו והלכו שבי מלפיה ושריך:
היית יפה נוף לראש תבל ברושך לגם חטאך לבד סעפך קצר קציריך:
ארץ מאסה ומי זרים שטפוף וכל רוח הפיצה ואש בערה בעריך:
מרית בצורך אשר מצר נצרך ואז זרים עכרוך ואת היית בעוכריך:
אל האמירך עדי נקראת אריאל ואיה עבר בגנה ארי טורף עדריך שובי לאל בועלה אל תתני לו דמי עד שוב כבודו ועד יבנה
גדריך:
נפשי מאד נכספה לראות בזיו זגרה שלום יהי לך ורב שלום לעזריך:

צִיּוֹן עֲטָרַת צְבִי שְׁמַחַת הַמּוֹנִיף שְׁלוֹם כְּנָהָר קָחִי מֵאֵת אֲדוֹנָיָהּ:
 אֵלֵי שְׁחָקִים אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים לַחֲמוֹת וְחַל לִילָה וַיּוֹם יִדְרָשׁוּן שְׁלוֹם לַמַּחְנֵה:
 גַּם הַנְּפוֹצִים בְּכָל אַרְבַּע קְצוֹת וְהֵם דּוֹרְשֵׁי שְׁלוֹמָה בְּנוֹתֶיהָ וּבְנֵיהָ:
 שׁוֹכְנֵי קְבָרִים מְחַפִּים וּמְצַפִּים לַיּוֹם יִשְׁעָהּ וְאִזּוּ יִצְמָחוּ יַחֲיוּ יִשְׁנֶיהָ:
 וְאֲנִי בְּשִׂאֵלֵי שְׁלוֹמָהּ אֶקְרָא קוֹל בְּרֹאשׁ הַרִים וְאֶדְקָה לַעֲוֹף עַל רַעֲנַנְיָהּ:
 שְׁלוֹם לְצִיּוֹן גּוֹה צְדָק וְשְׁלוֹם עָלֵי חִלָּה וְחֲמוֹת יִקָּר אֲבָנֵי פְּנֵינָהּ:
 שְׁלוֹם לְאַרְזֵי צְבִי שְׁלוֹם לְכָל הַגְּבוּל גִּלְעָד וְשׁוֹמְרוֹן וְכָל יֵתֵר שְׁכֵנֵיהָ:
 צִיּוֹן לְפָנִים הֲלֹא הָיִית יַפֶּת מִרְאֵה אִיָּהּ נִהְפְּכוּ לְשַׁחֲזוֹר תֵּאֲרָהּ וּפְנֵיהָ:
 כְּבָנוֹת מְלָכִים יִקָּר עֲטִית תְּהִלָּה וְאִיָּהּ שִׁק תַּחְגְּרֵי עַל חִלְצֵיהָ וּמַתְּנֵיהָ:
 לַחֲמֵי אֲנַחָה בְּעַת תַּעֲדֵי לַמַּחֲסַת פָּאֵר אֶפְרַיִם וְאַשְׁמֹתָה יְגוֹנֵי עַל יְגוֹנֵיהָ:
 קוֹמִי וּנְשֵׂא נְהִי נִבְכָּה דְמַעוֹת פִּיָּם יִזְלוּ נִהְרוֹת לִמֵּן עֵינֵי לַעֲיִנָּהּ:
 עַל אֲלֻמְנוֹתֶיהָ אֲשֶׁר הִלַּף יְדִידָהּ וְהוּא הִתְחַרֵּב דְּבִירוֹ וְכָל סַתְרֵי צְפוּנֵיהָ:
 עַת אֲרֹאֶה יָפֶיהָ אֶקְרָא מְשׁוֹנְרִים בְּשִׁיר עַת אֲחַזֶּה עֲנֵיהָ אֶקְרָא מִקּוֹנֵיהָ:
 אֲבַחֵר לְקָאֵת וְקַפֵּד יִשְׁכְּנוּ בָּהּ וְאוֹי לִי אִם אֲדוֹם וְעָרַב קִנְנוּ בְּקִנְיָהּ:
 עִיר הַמְּלוּכָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ הָיִית בְּנוֹיָהּ וְהֵם קָדָם מְכוֹנֵנָהּ:
 אֵת הִיא לְמַקְדָּשׁ לְאֵל אֵת הִיא מְנוּחָה לְצוֹר אֵת הִיא אֲשֶׁר יוֹם בְּיוֹם יָרַד לַגִּנְיָהּ:
 שֵׁם שְׁלֹחַן וּמְנוֹרָה וְאֲרוֹן הַבְּרִית אֵל בֵּין שְׁדֵי אֶהְבֶּה לָּן בְּמִלּוֹנֵיהָ:
 עַל מִזְבְּחָהּ פְּהִגִּים עֲמָדוֹ מְשֻׁרְתִּים בְּמוֹ זָבַח וְעוֹלָה לְכַפֵּר עַל עוֹנֵיהָ:

ראש הכהנה אשר אפוד לבושי קר נשמע בשולי מעיל קול פעמוניו:
אחת בשנה פנים הלך לחדרי דביר הביא קטרת מלא קמצו וחקפניו:
קדה וקנה וכל ראשי בשמים עדי עיר התמרים בבוא ריח שמניו:
אף הלויים אשר שומרים שערים וגם המשוררים שיר בפה עם כל רנניו:
נגדם בני מעמד עורכים תפלה ולך יעלה המונה בכל פעמי זמניו:
כה הנביאים הלא היו בסוד אל וכה חכמי תכונה וכה שבועים זקניו:
ארצה מלאה במו עשר קדשות וכל מעשר תרומה וגם מבחר דגניו:
עתה שממה בלי בנים ובנות ואן מלכה נביאה לוייה וכהניו:
מתי ישוון ויבואו בתוך אהלך הם התאבים שכון תחת ענניו:
מי יתנני לעת תלדי ילדים כמו שפרה ופועה מילדת באבניו:
מי יתנני לעת אטאו ליום חותנו יבוא ואת תעדי כלה עדניו:
לבי יאנה לחבק בזרועות עפר ארצה ואחשוק בפי נשק אבניו:
עת אראך בהיות נבנית בנפה ופוך ירא לצפון וים גבה קרניו:
אכסוף ואחמד לנחמה ותשמענה דברי מבשר בקול אזני ואזניו:
התעוררי לקראת דודך והתנערי מן האדמה בשובו אל מעוניו:

לט

ציון תקוני עלי ביתך אשר נשרף צרחי במרר עלי שוממות גפניו:
ציון תעוררי כאלמנה אשר היתה למס לכל עוברים מרב עוניו:
על הגבעות שאי קינה ותמרור וגם נהי בקול רם אשר הכו המוניו:
איכה למואב בני ציון באף חוללו על רב גאונה וקראי אל מקוניו:
הילל וקינה שאי ציון במר ונהי ובכי שממות עלי שוממות מעוניו:

קוֹנְנֵי וְאֵל תְּדַמֶּי קוֹלְךָ בְּכִי שְׂאֵי דָבָר וְחִרַב אֲשֶׁר שְׁלַח לְמַחְנֵיךָ:
צָדוֹ כְּצִפּוֹר וְאֵין עוֹזֵר לְגִדְדוֹ אֲשֶׁר פָּרְשׂוּ רִשְׁתוֹת לְגִלוֹת אֶת קְלוֹנֵיךָ:
אֵיךְ הִשְׁלִיךְ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא זָכַר שְׁבוּעָה אֲשֶׁר כָּרַת לְאוֹמְנֵיךָ:
קוֹלְךָ כְּקוֹל נְהַמַּת תַּנִּים נוֹת יַעֲקֹב בְּכִי וְקִינָה שְׂאֵי עַל רֹב תְּלוֹנֵיךָ:
גָּזִי לְגִזְרֶךָ וְהִשְׁלִיכֵי לְרֵאשִׁיךָ עָלַי אֶרֶץ וְשִׁק תִּקְשְׁרֵי עֲצָרֵי בְּמַתְנֵיךָ:
קוֹנְנֵי בְּפֶשַׁע וְאֵל תִּתְּנֵי מְנוּחָה וְקִינָה עַל שְׂפִיִים שְׂאֵי מְרַב מְעַנֶּיךָ:
אֶרֶץ צָבִי צְבָאוֹת קִינָה וְנָהִי תַעֲוֹרְרֵי אֵל שְׂפִיִים הֲלֹא תַחַת שְׁשׁוֹנֵיךָ:
קוֹנְנֵי מְלָכִים וְהִילִילוּ קְצִינִים וְכָל מְזַרְחֵי וְכָל מַעֲרָב עַל שְׁמֵלוֹנֵיךָ:
פֶּשְׁטֵי מְעִילֶךָ וְהִשְׁלִיכֵי לְאֶרֶץ וְחִגְרֵי שִׁק וְגַם תִּהְיֶי תַחַת סְדֵינֵיךָ:
בְּחֹר וְזָקֵן וְגַם עוֹלָל וְיוֹנֵק שְׂאוֹ תִמְרוֹר לְנַפְשִׁי לְעֵינַי כָּל זְמַנֵּיךָ:
צִיּוֹן שְׁשׁוֹנָה הֲלֹא עָבַר כְּקוֹצִים עָלַי מִיָּם וְנִהְפְּכוּ מְרַב זְדוֹנֵיךָ:
חִשְׁכוּ מְאוֹרוֹת וְגַם כָּל הַשְׁחָקִים וְכָל דָּרְךָ מְאֹד נִחַשְׁךָ סְתוּם לְפָנֶיךָ:
כִּי הַשְׁחָקִים מְאֹד זָרוּ וְאֶסְפוּ לְאוֹרֵם לְפָנַי כָּל שְׂאוֹן עַל רֹב יְגוֹנֵיךָ:
צִיּוֹן בְּשׁוֹפָר תִּקְעַ עַל הַר וְגִבְעָ רְאֵי צָרְחֵי בְּמַר וּבְכִי עַל מוֹת סְרַנֵּיךָ:
שְׁלַחוּ שְׁלֵלָה בְּאֵשׁ צִיּוֹן לְמַרְמָס הֲלֹא טָבְעוּ שְׁעָרֶיךָ בְּתוֹךְ אֶרֶץ אֲדָנֵיךָ:
הִנֵּה לְמַרְמָס נְתוּנָה בֵּת יְהוּדָה וְאֵין מְשִׁיב לְנַפְשָׁה עָלַי שׁוֹמְמוֹת שְׂמֵנֵיךָ:
צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּי מֵאֵין מְנַחֵם אֲשֶׁר רָחַק מְאֹד מְקֻרֹב נַחֵם בְּחֹנוּיֶיךָ:
קוֹלְךָ כְּקוֹל יָם וְגַם תַּנִּין וְיַעֲנֶה וְקוֹל נְהִי וּבְכִי אֲשֶׁר תַּחַת סְלוֹנֵיךָ:
צִיּוֹן לְמָרוֹם שְׂאֵי עֵינֶיךָ וְגַם תִּרְאֵי סְפָדִי וְהִילִלֵי עָלַי עֲזָבָה תִּאֲנֵיךָ:
צִיּוֹן תִּקְוֵנִי אֵלֵי אַבּוֹת וּשְׂאֵלֵי מְכוֹן בֵּיתֶךָ וְגַם עֲזָרְךָ חֹסֵן קְצִינֵיךָ:
אֵל הַמְעַרְהָ לְכִי צָרְחֵי בְּמַר וּבְכִי עֲנוּ בְּנוֹתֶיךָ וּבְנֵיךָ וּבְנֵינֵיךָ:

שָׁרָה כְּשִׁמְעָה לְקוֹלָהּ גַּם מִבֶּכָה עָלַי בָּנִים אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ אֶל כָּל שְׂכֵנֶיהָ:

רָחֵל וְלֵאָה בָּכוּ בַלְהָה וְזִלְפָּה הָלֹא קוֹנְנוּ וְקָרְאוּ בְּקוֹל מְחֵי בְּפִנְיָהּ:

כִּי הָאֱלֹהִים הָלֹא נָצַח וְלֹא יִזְנַח כִּי תִקְנֶה הִיא וְרַב שְׁלוֹם לְבָנֶיהָ:

מ

צִיּוֹן יְדִידוֹת יָדִיד צָעִיר לְשָׁרֵיךָ שְׂכֵנַת כְּתִבּוֹ בְּרַב עֲנַת הַדְּרִיךְ:

צִיּוֹן הָדָר כָּל הַדָּר מְטוֹת וְכָל מְשַׁכֵּב דָּדִים יְדִידֶךָ בָּבֵא חֲדָרֵי חַדְרֶיךָ:

צִיּוֹן בְּרָכָה עָלְיוֹנָה עָלֵי רֵאשִׁיךָ לְמוֹלֶךְ מְחַטְּבִים שְׁעָרֶיךָ:

צִיּוֹן יְרֻשַׁת זָאב עָרֵב שְׂבִי פֹאֲרֶךָ בְּעָדֵי עֲדִיִּים עָדֵי עָלוּ כְּתָרֶיךָ:

יְפִיתָ בְּרַב הוֹן וְחֵן רַבִּית בְּדַעוֹת וְהֵן מִזְקֵנֵי צִעֲנִים חֲכָמוֹ נְעָרֶיךָ:

הֵייתָ יְפִי מְכָלֵל נְאֻנָּה בְּכָל מַהֲלָל עֲלִיתָ וְשָׁבִיתָ שְׁלַל מַלְכֵי מְגוּרֶיךָ:

כָּךְ בְּרוּחָה אֲנוּשׁ לֵן מְבִלֵי חֲטָא בְּהִתְכַפֵּר בְּקַרְבֵּן תְּמִידֶךָ מְכַפְּרֶיךָ:

יִסְדַּתְּ בְּזִיו לְפֹאֵר חֲרָבָתָ בְּתוֹךְ אֵב בְּאֵף אֲשָׁאֵף לְזֹאת אֲשָׁאֵב מִי תִמְרוּרֶיךָ:

נִרְאוּ בְּעִירֶךָ פְּנֵי קוֹנָה בְּנֵי מַחְנֶה רְצוֹן לְשִׁכְנֵי סֵנָה בְּשִׁנֵי חֲצָרֶיךָ:

עוֹשֵׂי מְלֹאכְתָּךְ בַּחוּט הִתְעַשְׂרוּ בְּרִכּוּשׁ כָּל הוֹן יִקָּר נִמְצָא לְקַהֵל עֲשִׂירֶיךָ:

נִבְחַר מְקוֹמֶךָ לְצוּר בְּחַר בְּאֵם בְּחַרְיוֹ בְּחַר בְּמוֹצָאֶךָ וּבְכַהֲנֵים בְּחִירֶיךָ:

כָּךְ דָּר בְּגִיל נִהְדָּר אֲדָרֶךָ בְּכָל דָּר וְדָר עָרְכֶךָ בָּבֵא לְעִדּוֹר עֲדָרֵי חֲבָרֶיךָ:

עָלָה גְבוּלָהּ דְּבַר צֹלַע יְבוּס לֹא לְעֵין עֵיטָם לְבִלְתִּי שְׂאֵת כְּתָפוֹת דְּבִירֶיךָ:

קָרָא יְהוָה שְׁמֶךָ עַל שֵׁם שְׁנֵי כְהֲנָנִים דָּוִד מְצָה בְּחֵיל בְּשׂוּדָה יַעֲרֶיךָ:

בְּנֵה מְעוֹנָה בְּנוֹ וַיִּחַנְכֶךָ שֵׁם בְּשֵׁם אָבִיו אֲשֶׁר קִדְּמוּ נִחְתָּם בְּשִׁירֶיךָ:

וּבְמַחְשָׁבוֹת בּוֹרְאֶךָ עֲלִיתָ בְּטָרֶם בְּרֵא תִבֵּל וְשַׁחַק וְעוֹלָם עַל עַפְרֶיךָ:

וּבְמֵי מְרִיבָה בְּיוֹם זַעַם אֲזִי טְהַרְהָ אֲרֻצֶךָ וְלֹא גִשְׁמָה בְּכֹלוֹת יְצוּרֶיךָ:

יבד בַּעֲתוֹ מָטֵר אֲרָצָהּ זְמַן לִילָה בָּא לְבָרְכָהּ וְטַל לֶן בְּקִצְרֶיהָ:
הֵייתָ לְשֵׁית חוּג יְסוּד מִמֶּה תַּעֲוֹדָה וְסוּד קִדּוּשׁ יִרְחֹף לְפִי עֲדִים מְעַבְרֶיהָ:
בָּנִים וּבָנוֹת תִּשְׁוֶקָה שׁוֹמְקוֹ שְׁחֻקוֹ בְּשׁוּק וְהִשְׁתַּמְקִשְׁקוּ בְּסֹף עֲבָרֶיהָ:
בְּחָג בְּפִז נִפְלְאוּ בַּפֶּשׁ בְּפֶס פְּלְאוּ טַל אֹר וְחֵן נִמְלְאוּ זְכוּ נְזִירֶיהָ:
אִיף אֲשַׁמְחָה עוֹד בְּחָג אִיף אֲעֲלוֹז עוֹד בְּפוֹר עַד כִּי יְבוֹאוּן יָמֵי שְׁשׁוֹן לְפוֹרֶיהָ:
אֲרָצָהּ תִּמְוֹדָה מְאֹד לֹא נִחְמָדָה בְּעֲלוֹת בָּנִים חֲמוּדִים לְבֵית מִחְמַד מְגוֹרֶיהָ:
נִעְלָה עֲנַן הַקְּטָרֶת מִמְּקוֹם מִקְדָּשָׁה יֵצֵא מִקוֹמוֹ עֲשֵׂן אֲשׁ מִנְחָרֶיהָ:
בְּקָרוֹב מְרַעִים בְּעִיר שְׁלַחוּ בְּכַרְמָהּ בְּעִיר עָרוֹ וְעוֹרְרוּ בְּעִיר קִדִּישׁ בְּעֶרְיָהּ:
בְּרִזְל בְּלִי נִשְׁמַע קִלּוֹ בַּעַת נְבִיטָה אִיף חֲרָבוֹת צוֹר בָּהּ תִּקְעוּ מְצַרֶיהָ:
עַל זֹאת בְּשֶׁק עוֹבְרִים עֹבְרִים אֲבָל בּוֹטְחִים כִּי יִשְׁמְחוּ אַחֲרֵי הַתּוֹר בְּתוֹרֶיהָ:
בִּילַל לְקוֹלִי אֲלִי אִיף תִּתְאַפְקִי הֲלֹא קָרָא לְשֶׁק וּבְכִי אֶלוֹף נְעוּרֶיהָ:
לֵב מְדוּה יִחְלָה לַמְּאֹנָה יִכְלָה יִישָׁן עֲדֵי יַעֲלָה עֲמוּד שְׁחָרֶיהָ:
אֲקוּם חֲצוֹת לִילָה עַל מִשְׁמְרוֹת מְאֲפֵל לִשְׁמוֹ לְאוֹר יֵאָתֶה בְּקָר לְשׁוֹמְרֶיהָ:
אֲז תִּמְצָאֵי צוֹף דְּבֶשׂ אֲז לֹא תִקְוֶנִי בְּרֹאשׁ כִּי תִתְפֹּנְנִי בְּרֹאשׁ הָרִי הַרְרֶיהָ:
יְבֹא כְבוֹד הַלְּבָנוֹן לָהּ וְתִתְלַבְּנִי כְּבִנֵי עֲדָרִים כְּבִנֵי אֶדֶר גְּדָרֶיהָ:
עוֹרִי וְהַתְּנַעֲרֵי עֶרְףִי יַעַר נִנְעָרִים נַעַר יְתוֹ אוֹת לַעֲז יַעַר חֲזִירֶיהָ:
קוּמִי וְאוֹרִי לְכָל חוֹשְׁקֵי מְאוּרָה וְהֵם הוֹלְכֵי בְּחֻשָׁף עֲדֵי אוֹרוֹ מְאוּרֶיהָ:
צִיּוֹן לְצִיּוֹן וְאוֹת עֹז עוֹד תִּהְיֶה וּלְגַם עַמִּים וְתִגְבְּהֶנָּה רַגְלֵי מִבְּשָׁרֶיהָ:
נִצְלִי עֲדֵי הָעֲנִי וְתִנִּי לְבוּשָׁה שְׁנֵי תוֹלַע כְּכֹלָה עֲדֵי לְקִשׁוֹר קִשְׁרֶיהָ:
אֵל תִּאֲמָרִי לִי אֲשֶׁר זָמַנְתָּ הַיּוֹמָה לְאִישׁ עוֹד תִּתְעַדְנִי חֲלוּץ הַשָּׂד לְגוֹרֶיהָ:
תְּלַדִּי בְּנֵי שְׁעִשׂוּעֶיהָ בַּעַת עֲדָנָה תִּתְחַדְּשֵׁי בְּנַעֲוִרִים כְּנִשְׁרֶיהָ:

יטה לטוב יצרה צור יוצרה יצרה תהי נצורה פעיר חברה למורי:

יגאל בעז משבי מיד חזיר חצבי ויהי עטרת צבי לשאר עזרי:

מא

שאלו שרופה באש לשלום אכלי המתאנים שכן בחצר זבלי:
השואפים על עפר ארץ והפואבים המשתוממים עלי מוקד גלילי:
הולכים חשכים ואין נגה, וקנים לאור יומם, עליהם אשר יזרח ועלי:
ושלום אנוש נאנח, בוכה בלב נשפר תמיד מקונן עלי צירי חבלי:
ויתאונן פתנים ובנות יענה ויקרא מספד מר בגלילי:
איכה נתונה באש אוכלת תאכל באש בשר ולא נכוו זרים בגלילי:
עד אן עדינה תהי שוכנה ברב השקט ופני פרחי הלא כסו חרלי:
תשב ברב גאונה לשפוט בני אל בכל המשפטים ותביא בפלילי:
עוד תגזור לשרוף דת אש וחקים ולכן אשרי שישלם לך גמולי:
צורי בלפיד ואש הלבועבור זה נתנה כי באחרית תלהט אש בשולי:
סיני הלקן בה בחר אלהים ומאס בגדולים וזרח בגבולי:
להיות למופת לדת כי תתמעט ותרד מכבודה והו אמשול משלי:
משל למלה אשר בכה למשמה בנו צפה אשר יגוע בן את במלי:
תחת מעיל התפס סיני לבושך בשק תעטה לבוש אלמנות תחליף שמלי:
אוריד דמעות עדי יהיו כנחל ונגיעו לקברות שני שרי אצילי:
משה ואהרן בהר ההר ואשאל הניש תורה חדשה בכן נשרפו גלילי:
חדש שלישי והקשר הרביעי להשחית חמדתך וכל יפי פלילי:
גדע לזוחות ועוד שנה באנלתו לשרוף באש דת הזנה תשלום כפלי:
אתמה לנפשי ואיך יערב לחפי אכול אחרי ראותי אשר אספו שלילי:
אל תוך רחוקה כנדחת ושרפו שלל עליון אשר תמאס לבוא קהלי:
לא אדעע למצוא דרך סלוליך היו אבלות נתיב ישר מסלי:
ימתק בפי מדבש למסוד במשקה דמעות ולרגלי היות כבול כפלי:
יערב לעיני שאוב מימי דמעי עדי כלו לכל מחזיק בכנה מעילי:
אך יחברו ברדתם על לחני עבור כי נכמרו רחמי לנדוד בעלי:
לקח צרור כספו הלה בדרך למרחוק ועמו הלא נסו צללי:
ואני כשכול וגלמוד נשארתי לבד מהם כתרן בראש הר מגדלי:
לא אשמע עוד לקול שרים ושרות עלי כי נתקו מיתרי תפי חלילי:
אלבש ואתפס בשק כי לי מאד יקרו עצמו כחול ירבינו נפשות חלילי:
אתמה מאד על מאור היום אשר יזרח אל כל אכל יחשיך אלי ואלילי:
זעקי בקול מר לצור על שכרונה ועל חלילי ולו יזכור אהבת פלולי:
חגרי לבוש שק עלי ההבערה אשר יצתה לסלק וספתה את תלולי:
כימות ענותך ונחמה צור וישיב שבות שבטי ישרון וירם את שפלי:

עוד מעדי בעדי שני ותף תקחי תלכי במחול וצהלי במחולך:
ירום לכבי בעת יאיר לה צור ונגיה לחשכה ויאירו אפליך:

מב

ציון צפירת פאר חדות אגודיך ועקי ברמה בקולך על אבודיך:
אל הבנויה לבקש ולחנן לאל שלום שפות לה וגם לכני בחיריך:
בעל בחיריך אשר לה אהבתו לזר נהפך לנגדך וגם נגד גדודיך:
אלף ופתח בלוח לב אזי נשקטת בטח בשלנה שדוכה על דרדיך:
דברי נכחות לרעיך להליץ עבורך אף תצפצף להרים קול הדריך:
השב ידיך למטתך ולליון בצלך ולטייל בסוגת גן ורדיך:
ויעד במהר וקדושיך וגם בכתבה לה לעזרה והן ברור זכדיך:
זרע ובנים מחטבים לאישך הלא ילדת ואיך נשכלת מכל חסידך:
חמק ועבר וגז ממה ולא נשלחת לא בא בגדך שטר ספר טרודיך:
טוען בטענת ממאנת במרד עלי כן נתקלסת והשפל עם ידיך:
יושבת בדודה דמומה פי חשופה קלון שוליה ונגלית ונדללו פבודיך:
כל מחזיקים בגנורך הם יצאוך דחופים ובהולים והם היו לבודיך:
לבי הלא נחלל מאין הפוגות אשר הומר ונחלה למר מתק מגדיך:
מלא דמעות כמים נשטפו נמלאו דמעות לחיי וכל עיני נגידיך:
נפשי עטופה בעת זכרי לאשך הלא נכבה ולא יכלו לאפות סמידך:
סמך אשישי ענב מהול במים ופס מן הרפתים בקר זכחי עבדיך:
עזר ונחרש יסודך לשודה בור וניר לחכה ואכלה סביבה אש פלדיך:

פָּלַץ וְשָׁבַץ לְבָשׁוּנֵי בְּעַת אַחְזָה מוֹנֵי שְׁקֵטִים וְהֵם צָדוּ צָעֲדֶיךָ:
צוּעַק אָנִי לַמְּקוֹנְנוֹת לְבָכוֹת וּבְמַר לְזַעֲוֹק נְהִי נְהִיָּה הוּי עַל קַפְדֶּיךָ:
קָלוּ יָמֵי עֲנִי עַת אַחְזָה עֲנִיָּה שׁוֹמְרִים מְצַאוּךָ וְהֵם נָשְׂאוּ רִדִּיךָ:
רָחֲפוּ עֲצָמַי עָלַי בְּנִים יְקָרִים אֲשֶׁר כִּסִּיד שְׂרוּפִים בְּאוּר אוֹדֵי שְׂרִידֶיךָ:
שָׁקְדוּ וְיָקְדוּ גִוִּילֵי דָת מְשֻׁנְאֵי וְאוֹי אֵיכָּה מְשׁוּלוֹת אֵלַי פְּטִישׁ תַּעֲוֹדֶיךָ:
תוֹהָה לְבָבִי אֲשֶׁר נִרְצָה בְּאַרְץ טְמֵאָה לַנְּדָבָה לְנִסּוּךְ יַיִן תַּמִּידֶיךָ:
צִיּוֹן עָדִי אֵן מְשִׁימָה אֶתְּ לָפָה אֶת יָדְךָ אֵיכָּה בְּיַד אוֹיְבֶיךָ נָפְלוּ נְגִידֶיךָ:
מִמֶּךָ אֲבוֹדִים יִלְדֶיךָ תַּמּוּדִים כְּפֹז עַל זֹאת בְּמַרְרָה בְּכִי יִלְלַת מְרוֹדֶיךָ:
אֵיכָּה מֵעַכְבֹּז זְמַן לְדַמּוּךָ וְעַד אֵן תְּהִי אֶתְּ נִקְשָׁרַת בְּחִיל צִירֵי אַחֲוֵיךָ:
יִוְלָדוֹת לַתְּשׁוּעָה יְרַחֵם עַת נָשִׂי כָל וְאוֹי רַבּוֹ שְׁנוֹמֶךָ אֲשֶׁר הָרִית יִלְדֶיךָ:
רָנִי לְשׁוֹמֵר לְאֵילָה חֲבָלִים וְהוּא יִתִּיר לְצִירֶךָ עָלַי רָבֵד רְפִידֶיךָ:
חֹשֶׁב זְמַן יַעֲלֵי סִלָּה לְהַתִּיר וְלֹא חֹשֶׁב זְמַנְךָ לְהַסִּיר כָּל חַרְדֶּיךָ:
זְמַן בְּיָדוֹ פֶּתַח אַרְבַּע נְעוּלִים וְגַם כֵּן יִפְתַּח גְּנָזֵי אוֹצָר זְבוּדֶיךָ:
קָל יִשְׁמִיעַ לְקַבֵּץ הָאֲמוּנִים דְּלִתְיוֹ אֵז פֶּתַח יִפְקִידֶם עַל קְלִידֶיךָ:
צִיּוֹן מַעֲשִׂים בְּצַעֲרֶךָ וּבְיִפְיָךָ מַעֲשִׂתִים אֲשֶׁר יִזְרַח חֶרֶס חֲדוּדֶיךָ:
צִיּוֹן בְּמַנְחָה יִכְפְּרוּן אֶת פְּנֵי זַעֲמֶךָ אֵז יִשְׁתַּחֲוּוּ לְכַף רַגְלֶךָ חַרְדֶּיךָ:
צִיּוֹן עָדִי עֲדֶיךָ רַקֻּמַת בְּגָדֶךָ וְגַם עֵז וְזִרְוּעַ פָּאָר בְּגָדֵי תַּמּוּדֶיךָ:

מג

צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט לְכִי לָךְ עִם מְעוֹנְנֶיךָ הַתְּעוּבָה בְּכַזָּב וְלֹא גִלוּ עוֹנְיֶיךָ:
אֲכֹוּ בְּנֵי עוֹלָה עֲנוּךָ וְיִרְשׁוּךָ נֹהַ צֶדֶק וְהִיִּית שְׂחוֹק אֵל כָּל שֹׁכְנֵיךָ:

בזית מלמדך ולא הקשבת למורה לטוב בשכון בארצה קדושה במלונך:

גלית קלונך וטמאתך בשולך וגם טמאת דרךך מאד הרבית זנונך:

דרך אחותך הלא הלכת וננית במונותה והננית בנותיך ובנך:

הבית נגפת לאין מרפא והשלכת כטיט חוצות והנה שחוק לבני מענך:

ותהי נגינה בפי זדים מרידים אשר אמרו לנפשה שחי הרוס לשנך:

זכרי עניה בלב נשפר ונעקי עלי מכה ונוגשה אשר גדע קרנך:

חכי לאל באמת צורה ובוראך והוחילי למלכה לבד כי הוא אדונך:

טהרי לבבך וכפיך ושובי עדי אישה קדושה ולו הרבי רננך:

יומם ולילה תני קול בבכי מר עלי קרית מלוכה ועל תל ארמנותך:

כבוד וקדר רב יפי בתוכך הלא נמצא קדושה והו נתן לעזינך:

למה לגלים מעון תנים ומורש קאת מדבר וגם אגמי מי מעינך:

מאנת שמוע לקול מוסר מיסרה בכן שתית ומצית שמניך שמריך:

נכח פני עליון שפכי לבבך כמי נהר ואל תתני פוגת לעינך:

סבי והמי בעיר קראי מקוננות וכל נשים מבכות בכי גדול מקוננך:

עדי צניף מלכה עד אן למרמס יהי עד מה ביד צר בני שרים סגנך:

פתח לבנון שעריך אשר טבעו ארץ נשיה ואין מלון לכהנך:

ציון עליהם גהי גהיה ולא תחשי אספי וקבצי זקנות וזקנך:

קרחי וגזי כנשר על בני מענוגיה ועל כל נשיאיה ורוזנך:

ךמו וגדלו כמו גלים בלב ים מזרנך בליל שדדו טורי אבנך:

שדד מלונך וכל מחמד קרנך באין אורים ותמים אשר גלו צפונך:

תבור וכרמל פהרי גלבע בלי טלה ומטרך ולא אור בענינה:
ציון יגונה נשי טהרי והתקדשי עדי יקר לבשי תמרוק שמנה:
ציון ושלמו ימי אכלך בששון וגיל כי תם עונה ומשנה שברונה:
ציון סגלת מלכים ומדינות תהי עוד יזלו מי מנוחות מעינה:
ציון פדותך צפי עוד יקראו לך צפירת תפארת כפי שרים ונגונה:
ציון ברכה וסיים בך אביר יעקב צנה לעולם ועוד יאמרו באזנה:
ציון המון פהנים המה לשרתך וגם יוסיף יהוה קנות שנית קצינה:

מד

ציון גברת לממלכות מציריך רבי ישלומים שאי מאת אסיריך:
יחמץ לבבי לקול נתנו ראמים בני שעיר ומואב בתוך הכל דביריך:
לבסו משיחי בדם קדקד סגנים טרוף שוע וקוע רמוס עמי בחיריך:
ערים בצורות תפוש דנק וסולל שפוך ארזי לבנון פרות מעצי יעריך:
חזו נביאים בשוא דבר בשם עיר קדוש יעקב לשלום ולא תבשו מזוריך:
יתר לבבי עלי ארון ומשכן וציץ וזהב ואפוד ושם קדש סתריך:
איים יחוו לרז אותות ומופת עלי שיברך ברפאו אלי משנה שבריך:
שמש וכל כוכבי שחק בעמק דמו קולך ברמה שאי קול תמרויך:
סהר וכימה ועש וכסיל לזאת יכבו נגהם אשר אספו כוכבי שחרך:
מטה רשעים כקם שרים בדם תלות שבת משושף וגיל וכלי זמריך:
אבל לבנון וגיל פרמל בלי נשמע תפרו סגנים בבא צר בשעריך:
תקמת נבונים ביום אבדה ואסרו קצינה ושחו בני ציון יקריך:
מכלל מלכים לבוש בנות רעלות פאר ראמות וגביש ואף ספיר גזיריך:

בְּזֹאוּ נְהָרִים בְּתוֹךְ קַרְיָה עֲלִיזָה לְאִין קִץ לְתַכּוּנָה וְסוּף פָּרְצוּ גְדָרֶיהָ:
גִּבְעָה וְעֵץ רַעֲנָן אֵלֶּה וְאֵלּוֹן מְקוֹם פְּגוּל מְלֵאִים חֲלָלֶיהָ פָּגְרֶיהָ:
יִהְיֶמוּ קְרָבֵי פָּיִם יִזְלוּ דְמַעֵי כָּמִי נְמָרִים לְבָאִים בְּיוֹם טָרְפוּ כְּפִירֶיהָ:
יִסְעַר לְבָבִי כְּמוֹ סוּפָה וְסַעַר כְּמִץ גֶּרֶן יִסְעַר עָלַי אֲשָׁמוֹת כְּמָרֶיהָ:
הֵמֵר בְּשָׂרֵי לַיּוֹם נָאֵר קְדוֹשׁ יַעֲקֹב מִקִּדְשׁ וּמִזִּבְחַת כְּלֵי בּוֹא בְּחֻצְרֶיהָ:
שׁוֹרֵק נֹטַע נִעְמָן הָיִיתָ וּבִקְרָה כְּצֶעַץ פָּרַח וְנִצָּחָה תִּשְׁגָּשְׁגֵי זְמוּרֶיהָ:
שׁוֹבֵי צְבָיָה לֹאֵל יוֹצְרֶיהָ יִכְנַנְנָה לְדוֹר וְדוֹר בְּתוֹכָהּ שָׁכוֹן בַּעַל נְעוּרֶיהָ:
אֲרִיָּה בְּנִינָה לְכָל יַעֲלֶה מְסֻלוֹת וְצִי אֲדִיר וְשִׁיט לְכָל יַעֲבֹר יְאוּרֶיהָ:
נִפְשֵׁי שְׁלוֹמֶה דְרוֹשׁ אֲנֹתָה כָּחֵם צַח עָלַי אֲרוֹת כְּעֵב טַל בָּחֵם יוֹם נָד קִצֵּירֶיהָ:
אֲשָׁמַח וְאֲשִׁישׁ בְּיוֹם אֲשָׁמַע מְבַשֵּׁר בְּקוֹל שְׁלוֹם מְנוּחָה דְרוֹשׁ וּשְׁלוֹם אֲסִירֶיהָ:

מה

אֵלֵי צִיּוֹן וְעָרֶיהָ, כְּמוֹ אִשָּׁה בְּצִירֶיהָ, וְכַבְתּוּלָה חַגּוֹרַת שָׁק, עַל בַּעַל נְעוּרֶיהָ
עָלֵי אֲרָמוֹן אֲשֶׁר נָטַשׁ, בְּאֲשַׁמַּת צֶאֱן עֲדָרֶיהָ,

וְעַל בֵּיאַת מְחַרְפֵי אֵל, בְּתוֹךְ מִקְדָּשׁ חֲדָרֶיהָ.

עָלֵי גְלוֹת מְשַׁרְתֵי אֵל, נְעִימֵי שִׁיר זְמָרֶיהָ,

וְעַל דְּמַם אֲשֶׁר שָׁפַף כְּמוֹ מִימֵי יְאוּרֶיהָ.

עָלֵי הַגִּיּוֹן מְחוּלְיָהּ, אֲשֶׁר דָּמַם בְּעָרֶיהָ,

וְעַל וַעַד אֲשֶׁר שָׁמַם וּבִטּוּל סִנְהֶדְרֶיהָ.

עָלֵי זִבְחֵי תְּמִידָהּ וּפְדִיּוֹנֵי בְּכוֹרֶיהָ,

וְעַל חֲלוּל כְּלֵי הַיְכָל וּמִזְבַּח קְטוֹרֶיהָ.

עלי טפי מלכיה בני דוד גביריה.

ועל רפאים אשר חשף בעת סרו כתריה.

עלי כבוד אשר גלה בעת חרבן דביריה.

ועל לוהט אשר לחץ ושם שקים חגוריה:

עלי מחץ ורב מכות אשר הכו נזיריה.

ועל נפוץ אלי סלע עויליה נעריה.

עלי שמחת משנאיה בשחקם על שביריה.

ועל ענוי בני חורין נדיביה טהוריה.

עלי פשע אשר ענתה סלול דרוך אשוריה.

ועל צבאות קהליה שזופיה שחוריה.

עלי קולות מתרפיה בעת רבו פגריה.

ועל רגשת מגדפיה בתוך משפן חצריה.

עלי שמה אשר חלל בפי קמי מצריה.

ועל תסון יצוהו לך קשוב ושמע אמריה.

אלי ציון ועריה, כמו אשה בציריה, וכבתולה חגורת שק, על בעל נעוריה